

THE
MADRAS SANSKRIT READER SERIES

NO II.

WITH GRAMMATICAL AND GLOSSARIAL NOTES

FOR

THE USE OF THE SECOND FORM

BY

N Swaminatha Sastrī,

*Second Assistant the Aryan High School Madras, and
formerly Sanskrit Pandit Uuddalore College, etc etc*

AND

N S Nataraja Sastrī

MADRAS

G A NATESAN & Co PRINTERS, ESPLANADE

Price Six Annas] 1898 [Postage Extra

All Rights Reserved

PREFACE

It is well known that there are no easy prose works in Sanskrit literature suited to young students who are consequently compelled at the outset to read comparatively difficult books in poetry. Easy prose works are therefore a great want, and this want we propose to supply by a series of Readers called "The Madras Sanskrit Reader Series", which will contain easy passages in prose and poetry adapted to the requirements of beginners.

In the present volume the portion *Mitrâlâbha* of Hitopadesa, the easiest available prose work has been reproduced with an easy prose rendering of the stanzas which frequently occur in the book and which make it uninteresting and difficult to the students. In so doing we have retained the prose portion intact. We have also added a portion of *Râmôdanta* with a view to make the students familiar with Sanskrit poetry.

To help the students a few explanatory and grammatical notes have been appended.

TRIPLICANE, }
6—9—98

The Authors

॥ अथ हितोपदेशः ॥

— ० —

॥ प्रस्तावना ॥

— ० —

यन्नाभी सरसीरुहोदरजनिः स्त्रष्टामृडोयत्स्वसुः
भर्तायश्च विभुस्सताम् प्रतियुगं त्राणाययो भूतले ।
आविर्भावमुपैति यश्च जगतामन्तर्गतोयः परः
सोऽस्मान् रक्षतु पार्थसारथि विभुर्बृन्दावनी मन्दिरः ॥

सिद्धिस्साध्ये सतामस्तु प्रसादात्तस्य धूर्जटे ।
जाह्नवीफेन लेखेव यन्मूर्ध्नि शशिनः कला ॥

अस्ति भागीरथी तीरे पाटलीपुत्रनामधेयं नगरं । तत्र सर्व-
स्वामिगुणेपेत स्सुदर्शनो नाम नरपतिरासीत् । स भूपतिरेकदा
केनापि पठ्यमानं श्लोकद्वयं शुश्राव —

‘ अनेक संशयोच्छेदि परोक्षार्थस्य दर्शकम् ।

सर्वस्य लोचनं शास्त्रं यस्यनास्त्यन्धएवसः ॥

यौवन धनसम्पत्तिः प्रभुत्व मविवेकिता ।

एकैकमप्यनर्थाय किमुयत्न चतुष्टय ' ॥

इत्याकर्ष्यात्मनः पुत्राणामनधिगतशास्त्राणाम् नित्यमुन्मार्गगामिनाम् शास्त्राननुष्ठानेनोद्विग्नमनास्सराजा चिन्तयामास—

“ अनधिगतशास्त्रेण पुत्रेण काणेन चक्षुषेव नकोप्यर्थः स्यात् । अजातमृतमूर्खेषु सकृद्दुःख दायिनावजात मृतौ वरं, न तु सर्वदा दुःखदो मूर्खः पुत्रः । लोके मृतस्सर्वोपि पुनर्जायते, अपि तु येन विदुषा कुलमुन्नीयते स एव जातः । अगुणिनमदातारम शुचिम विपश्चितञ्चपुत्र या प्रसूते सावन्ध्यैव । सपुत्रश्चैतस्या उच्चार एव । अनभिजातोपि गुणवान्नरः पुज्यते, निर्गुणस्तु शुद्धवशोपि धनुरिवनार्थकारी । नर आहार निद्रा भयैः पशुसमो जायते ; ज्ञानेनैव विशिष्यते, ज्ञानहीनः पशुतुल्य एव भवति । केचिदेव वदन्ति—‘ आयुः, कर्म, विद्या, वित्तं निधनञ्चैत्येतानिदेहिनो गर्भस्थस्यैव सृज्यन्ते । महतामपि यद् भवितव्यं तत्भवत्येव ’

इति । एतत् कार्याक्षमाणाम् केषाञ्चिदालस्यवचनम् । किं तूद्योगे नैव सर्वं साध्यं भवति । तद्वैवं निरस्यो द्योग एव करणीयः । उद्योगिनं पुरुषं लक्ष्मीस्त्वयमुपैति । अनुद्यमवतः कार्याणि न सिध्यन्ति । जन्मान्तरकृतं कर्मैव दैवमिति कथ्यते । तत् पौरुषेण निवर्तनीयं । दैवमेव परमिति मत्वा यदियः कश्चित् गृहाद्बहिरलिन्द आसीत्, तस्याभ्यवहराद्युद्योगं विनैव घटेत किं ? । तस्मादुद्योग एव सर्वघटकः । तथा चाभिजननादि संपन्नोऽपि विद्या विहीनः स्सभायाम् बक इव हंसमध्येन शोभते । तत् प्राज्ञः स्वात्मानं मजरममरं मत्वा विद्यां मर्थमिव साधयेत् । विद्याधनयोर्मध्ये विद्यैव गरीयसी । यतो विद्या केनापि नापहार्यते, व्ययेन वृद्धिमेवैति ; धनन्तु चोरैरपहियते, व्ययेन क्षययाति । किञ्च । विद्ययैव सर्वेषां नृपस्नेहो भाग्यञ्च जायेते । अन्यच्च । विद्यया विनयो भवति ; विनयाद्योग्यता जायते ; योग्यतया धनं वर्धते, धनात् सुखमुत्पद्यते ” ।

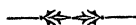
इत्यादि चिन्तयित्वा सराजा पण्डितसभां कारितवान् । राजोवाच ‘ भोः भोः पण्डिताः श्रूयताम् । अस्ति कश्चिदेवं भूतो विद्वान्यो मम पुत्राणां नित्यमुन्मार्गगामिनामनधिगतः शास्त्राणां मिदा-

नीम् नीतिशास्त्रोपदेशेनपुनर्जन्म कारयितुं समर्थः^१ अत्रान्तरे विष्णुशर्मानाम महापण्डितो बृहस्पतिरिव सकलनीतिशास्त्र तत्त्वज्ञोऽब्रवीत्—‘देव, महाकुल सभूता एते राजपुत्राः। तन्मया- नीति ग्राहयितुं शक्यन्ते। अतोऽहं षण्मा साभ्यन्तरे तवपुत्रानीति शास्त्राभिज्ञान् करिष्यामि’। राजा सविनयं पुनरुवाच—‘यथा काञ्चन सपर्कात् काचोमारकतीम् द्युति लभते, यथा कीटस्सुमन स्ससर्गण महताम् शिर आरोहति, यथाऽश्मापि महद्भिः प्रति- ष्ठितोदेवत्वयाति, यथाचहीनवर्णोऽपि सत्सान्निध्येनदीप्यते, तथा भवत्सहवासेन मत्पुत्रा अपि अभिज्ञा भविष्यन्ति। तदेतेषा नीतिशास्त्रोपदेशाय भवन्त एव प्रमाणं’। इत्युक्त्वा तस्य विष्णु- शर्मणो बहुमान पुरस्सर पुत्रान् समर्पयामास।

। इति प्रस्तावना ।

॥ मित्रलाभः ॥

अथ प्रसादपृष्ठे सुस्वोपविष्टानाम् राजपुत्राणाम् पुरस्तात् प्रस्तावक्रमेण सपण्डितोऽब्रवीत्—‘ धीमन्तः काव्यशास्त्राद्यालापेन कालं यापयन्ति, मूर्खास्तु घृतादिना स्वापेन कलहेन वा कालं नयन्ति । तत्भवतां विनोदाय हितोपदेशं नाम्नी काककूर्मदीनां विचित्रा कथां कथयामि ’ । राजपुत्रैरुक्त—‘ आर्य, कथ्यताम् ’ । विष्णुशर्मोवाच—‘ शृणुत । सप्रति मित्रलाभः प्रस्तूयते यस्याय माद्यः श्लोकः—

असधना वित्तहीना बुद्धिमन्तस्सुहृत्तमा ।

काकास्वकूर्मं मृगवत् साधयन्त्यञ्जसाक्रियाम् ’ ॥

राजपुत्रा ऊचुः—‘ कथमेतत् ’ । विष्णुशर्मा कथयति—

अस्ति गोदावरीतीरे विशालः शाल्मली तरुः । तत्र नानादिग्देशादागत्य रात्रौ पक्षिणो निवसन्ति । अथ कदाचिदवसन्नायां रात्रौ, अस्ताचलचूजावलंबिनि भगवति कुमुदिनी नायके चन्द्रमासि,

लघुपतनक नामा वायसः प्रबुद्धः कृतान्तमिव द्वितीयमायान्तं
 व्यधमपश्यत् । तमवलोक्याऽचिन्तयत्—‘अद्य प्रातरेवानिष्ट-
 दर्शनं जात । नजानेकिमनभिमतं दर्शयिष्यति’ । इत्युक्त्वा
 तदनुसरणक्रमेण व्याकुलश्चलितः । अथ तेन व्याधेन तण्डुल-
 कणान्विकीर्य जालं विस्तीर्णं । स च प्रच्छन्नो भूत्वास्थितः ।
 तस्मिन्नेव काले चित्रग्रीवनामा कपोतराजस्सपरिवारो वियति
 विसर्पं स्तां स्तण्डुलकणानवलोकयामास । ततः कपोतराजस्तण्डुल
 कणलुब्धान् कपोतान् प्रत्याह—‘कुतोऽत्र निर्जनवने तण्डुल
 कणानां सभवः । तन्निरूप्यता तावत् । भद्रमिदं न पश्यामि ।
 प्रायेणानेन तण्डुलकणलोभेनाम्माभिरपि तथा भवितव्यम् ।

कंकणस्यतुलोभेन मग्नः पके सुदुस्तरे ।

वृद्धव्याघ्रेण संप्राप्तः पथिकः स्मृतो यथा’ ॥

कपोता ऊचुः—‘कथमेतत्’ । सोऽब्रवीत्—

॥ कथा १ ॥

अहमेकदा दक्षिणारण्ये चरन्नपश्यम् । एको वृद्धव्याघ्रः स्नातः

कुशहस्तः सरस्तीरे ब्रूते—‘ भो भोः पान्थाः, इदं सुवर्णकंकणं गृह्यतां ’ । ततो लोभाकृष्टेन केनचित् पान्थेनालोचितं—‘ भाग्ये नैतत् सभवति । किन्त्वस्मिन्नात्मसदेहे प्रवृत्तिर्नविधेया, यतो विष-संसृष्ट ममृतमपि मृत्यवे भवति । परंतु सर्वत्रार्थार्जने प्रवृत्ति-स्सन्देह एव । लोकेऽनारूढ संशयो नभद्राणि पश्यति; आरूढ संशयस्तु, जीवति यदि, पश्यत्येव । तन्निरूपयामितावत् ’ । अथ स प्रकाश ब्रूते—‘ कुत्र तव कंकणं ? ’ व्याघ्रोहस्त प्रसार्य दर्शयति । पान्थोऽवदत्—‘ कथं मारुतमकेत्वयि विश्वासः ’ । व्याघ्र उवाच—“ शृणुरेपान्थ । प्रागेव यौवनदशाया मतिदुर्वृत्त आसम् । अनेक गो मानुषाणाम् वधान्मे पुत्रामृता दाराश्च । वशहीनश्चाहम् । ततः केनचित्धार्मिकेणाहमादिष्टः—‘ दानधर्मादिकं चरतुभवान् ’ इति । तदुपदेशादिदानी स्नानशीलोदाताच; वृद्धेगलितनखदंतश्चाहं नकथं विश्वास भूमिः । किंच । अध्ययनं, नियमो, दानं, तपः, सत्यं, क्षमा, धृतिरलोभश्चेत्यष्टविधो धर्म मार्गः । तेषु प्रथमश्चतुर्वर्गोदम्भार्थमपि स्यात्, उत्तरस्तुमहात्मनामेव भवति । मम चैतावान् लोभ विरहो येन हस्तस्यमपि सुवर्णकंकणं यस्मै कस्मै चिद् दातुमिच्छामि । तथापि ‘ व्याघ्रो मानुषं स्वादति ’ इति लोक प्रवादो दुर्निवारः, यतोलोको गतानुगतिकः । मयापि धर्मशास्त्राण्य

धीतानि । शृणु । किचिद्वन्मि । यथा मरुकान्तारे वृष्टिस्सफला, तद्व
 हरिद्रे दान क्षुधार्ते भोजनचसफल । यथा स्वप्राणा स्वस्येष्टा
 तथा सर्वेषामपि । तस्मात्साधवः स्वसाम्येन भूतानिवीक्ष्य तेषुदया
 कुर्वते । यः परदारान्मातृवत् परद्रव्याणि लोष्ठवत् सर्वानात्मवच्च
 पश्यति स एव पण्डितः । अन्यच्च । ‘व्याधितानौषधैरिव दरिद्रा-
 नार्जितुमशक्ताश्च धनैर्भर, ईश्वरायधन माप्रयच्छ’ इति कृष्णः
 पार्थायोपदिदेश । त्व चातीव दुर्गतः, तेनैतत्तुभ्य दातु सयत्नोह ।
 तदत्र सरसि स्नात्वा सुवर्णककणं गृहाण ” । ततो यावदसौ
 तद्वचः प्रतीतो लोभात् सरःस्नातुप्रविशति तावन्महा पंके निमग्नः
 पलायितुमक्षमोऽभवत् । पंके पतित दृष्ट्वा व्याघ्रोऽवदत्—‘अ ह ह!
 महापंके पातितोसि । अतस्त्वामहमुत्थापयामि ’ । इत्युक्त्वा शनैः
 शनैरुपगम्य तेन व्याघ्रेण धृतः सपान्थोऽचितयत्—‘लोके सर्वेपि
 स्वभावं विनानेतरान् गुणानाश्रयन्ति । दुरात्मानो धर्मशास्त्र पठ-
 न्ति वेदानधीयत इत्यतस्तान् न विश्वस्यात् । नदीषु नखिषु शस्त्रिषु
 शृङ्गिषु स्त्रीषु राजकुलेषुच न विश्वासः कर्तव्यः । इत्यादीनि
 पठतापि मया न भद्र कृत यदत्र मारात्मके विश्वासः कृतः’ ।
 इति चिन्तयन्नेवासौ व्याघ्रेण व्यपादितः खादितश्च । अतोह ब्रवीमि
 ‘कंकणस्य तु लोभेन’ इत्यादि ।

अतस्सर्वथाऽविचारितं कर्म नकर्तव्यम् । यदि विचार्य क्रियते, दीर्घकालेपि विक्रियां नयाति । एतद्वचनं श्रुत्वा कश्चित् कपोतः सदर्पमाह ‘आः! किमेवमुच्यते । वृद्धवचनमापत्स्वेव ग्राह्य । यदि सर्वत्र गृह्यते, भोजनेपि न प्रवृत्तिः स्यात् । लोकेऽन्नपानादिकं सर्वमपि शंकाक्रान्तमेव । तथा चेदभ्यवहारादौ कथं कदावाप्र वृत्तिः स्यात् । कथं वा जीवितव्यं । अतिशक्तितानां अति कुपितानां अतिदयालूनां अतीर्ष्यावतामत्यसन्तुष्टानां च सुखं दूर- त एव याति ’ । तत् श्रुत्वा सर्वेपि कपोतास्तत्रोपविष्टाः । विपत्ता- वापतन्त्या मधीतसर्वशास्त्रस्य सर्वसंशयच्छेत्तुर्विपश्चितोपि माया स्वर्णमृगालुब्धस्य रामस्येव धीर्मलिनी भवति हि । अनन्तरं सर्वे जालेन बद्धा बभूवुः । ततो यस्य वचनात्तत्रा बलं बितास्तं सर्वेति रस्कुर्वन्ति । तस्य तिरस्कारं श्रुत्वा चित्रग्रीव उवाच—‘नायमस्य दोषः । गोदोहकाले वत्सबन्धने गोजघेव विधेयोप्यापदे हेतु- र्भवति । योविपन्नं आपद् उद्धरते स एव मित्रं न तु तस्योपालं भक्तः । विपदि विस्मयः कापुरुषलक्षणम् । किञ्च । विपदि धैर्यमवि- षादश्च, संपदिशान्तिरहर्षश्च, युधिधैर्यं विक्रमश्च, सदसि वाक्पाटव- मिल्येतानि महात्मनां प्रकृति सिद्धानि । तदत्र धैर्यमवलंब्यास्माभिः प्रतीकारश्चिन्त्यताम् । किंबहुना । अल्पसाराणामपि बहूनां सम-

वायः कार्यस्य साधकः । पश्य, तृणविहितोऽपि गुणः गजस्य बन्धने साधनं भवति । तदिदानीमस्माभिरप्येवक्रियतां । सर्वै-
रेकचित्तीभूय जालमादायोद्धीयतां । इति विचिन्त्य पक्षिणस्सर्वे
जालमादायोत्पतिताः । अनन्तरं सव्याधः सुदूराज्जालापहारका
स्तांनवलोक्य पश्चाद्वावन्नचिन्तयत्—‘एकीभूय मम जालमपहरन्त
एते यदाधःपतन्ति तदामद्वशमेष्यन्ति’ इति । ततस्तेषु चक्षु-
र्विषयातिक्रान्तेषु पक्षिषु सव्याधोनिवृत्तः । अथ लुब्धक निवृत्त
दृष्ट्वा कपोता ऊचुः—‘किमिदानी कर्तुमुचित’ । चित्रग्रीव
उवाच—‘माता पिता पुत्रो मित्र मित्येते प्रकृतिहिताः, अन्ये तु
कार्यकारणतोहितकार्यकारिणः । तदस्माक प्रकृतिहितो हिरण्य-
को नाम मूषिकराजो गण्डकी तीरे चित्रवने निवसति । सोऽ
स्माकं पाशाश्छेत्स्यति’ । इत्यालोच्य सर्वे हिरण्यक विवरसमीपं
गताः । हिरण्यकश्च सर्वदाऽपायशंकया शतद्वारं विवरं कृत्वा
निवसति । ततो हिरण्यकः कपोताव पातभयाच्चकितः तूष्णीं स्थितः ।
चित्रग्रीव उवाच—‘सखे हिरण्यक, किमस्मान्नसंभाषसे’ । ततो
हिरण्यकस्तद्वचनं प्रत्यभिज्ञाय ससभ्रम बहिर्निस्तृत्याब्रवीत्—‘आः !
पुण्यवानस्मि । प्रियसुहृन्मे चित्रग्रीवस्समायातः’ । पाशबद्धांश्चैतान्
दृष्ट्वा सविस्मयः क्षणं स्थित्वोवाच—‘सखे, किमेतत्’ । चित्र-

ग्रीवोऽवदत्—‘सखे, अस्माकं प्राक्तनं जन्मकर्मणः फलमेतत्’ । एतत् श्रुत्वा हिरण्यकः चित्रग्रीवस्य बन्धनं छेतुं सत्वरमुपसर्पति । चित्रग्रीवो वक्ति—‘मित्र, मामैव । अस्मदाश्रितानामेषा तावत् पाशान् प्रथमं छिन्वि । मम पाशान् पश्चात् छेत्स्यासि’ । हिरण्यकोप्याह—‘अहमल्पशक्तिः, दन्ताश्च मे कोमलाः । तदेतेषां पाशाश्छेतुं कथं समर्थः । तद्यावन्मेदन्ताननुवृण्यन्ति तावत्तवपाशं छिन्नाग्निं । तदनन्तरं मेषामपि बधनं यावच्छक्यं छेत्स्यामि’ । चित्रग्रीव उवाच—‘अस्वेवं । तथापि यथाशक्त्येतेषां बधनं खण्डय’ । हिरण्यकेनोक्तं—“नीतिविद एव वदन्ति—‘आपदे धनं रक्षेत्, धनेन दारान् रक्षेत् । अन्यच्च । पुरुषार्थं निदानभूतान् प्राणान् घ्नता पुरुषेण सर्वं हतं; तान् रक्षता सर्वं रक्षितमेव’ इति । तदात्मपरित्यागेन यदाश्रितानां परिरक्षणं तन्न नीतिविदां सम्मतम्” । चित्रग्रीव उवाच—‘सखे, नीतिस्तावदीदृश्येव । किन्त्वहमस्मदाश्रितानां दुःखं सोढुं सर्वथा न समर्थः । तेनेदं ब्रवीमि—आश्रितानवश्यं पालयेत् । तदर्थं प्राणधननाशोऽपि न चिन्त्यः । अपरश्चासाधारणो हेतुः । एकजातीनां मेकगुणानां वर्तनं विनापि ममान्तिकमत्यजतां एषामसंरक्षणे मत्प्रभुत्वस्य किंवा फलं । तत् मत्प्राणनाशेनाप्येतान् मदाश्रितान् संजीवय’ इति । एतदाकर्ण्य

हिरण्यकः प्रहृष्टमना पुलकितस्सन्नब्रीत्—‘साधु मित्र, साधु । अनेनाश्रित वात्सल्येन त्रैलोक्यस्यापि प्रभुत्व त्वयि युज्यते’ । एव मुक्त्वा तेन सर्वेषा बन्धनानिच्छिन्नानि । ततो हिरण्यकः सखीन् सादरं सपूज्याह—‘सखे चित्रग्रीव, सर्वथातृजालबन्धनविधौ दोषमाशक्यात्मन्यवज्ञानकर्तव्या । यतः समुद्रेऽगाधसलिलवासिनोऽपि मत्स्या हन्यन्ते, अतिबलिनो गजा अतिभयानकास्सर्पाश्च बध्यन्ते, अतिमेधावी पण्डितोऽपि दरिद्राति; तस्माद्विधिरेव बलवानिति मदभिप्रायः’ । इति प्रबोध्यातिथ्यं कृत्वालिग्य च तेन सप्रेषित. चित्रग्रीवो यथेष्ट देशान् सपरिवारो ययौ । हिरण्यकोऽपि स्वविवरं प्रविष्ट. । अथ लघुपतनक नामा काकः सर्ववृत्तान्त दर्शी-साश्चर्यमिदमाह—‘अहो हिरण्यक, श्लाघ्योऽसि । अतोऽहमपि त्वयासह मैत्रीमिच्छामि । अतोमा मैत्र्येणानुग्रहीतुमर्हसि’ । एतत् श्रुत्वा हिरण्यकोऽपि विवराभ्यन्तरादाह—‘क स्त्व’ । सब्रूते—‘लघुपतनक नामा वायसोऽहं’ । हिरण्यको विहस्याह—‘का त्वयासह मैत्री । लोकेसमयोर्योगोयुज्यते; आवांतु विषमौयतोऽहमन्नं भवान् भोक्ता । तत्

भक्ष्यभक्षकयो प्रीतिः विपत्तेरेव कारणं ।

सृगालात् पाशबद्धोसौमृगः काकेन रक्षितः’ ॥

वायसोऽब्रवीत्—‘कथमेतत्’ । हिरण्यकः कथयति—

॥ कथा २ ॥

—*—

अस्ति मगधदेशे चंपकवती नामारण्यानी । तस्या चिरान्महता स्नेहेन मृगकाकौ निवसतः । स च मृगः स्वेच्छया भ्राम्यन् दृष्ट-
पुष्टांगः केन चित् सृगालेनावलोकितः । त दृष्ट्वा सृगालोऽचिन्त-
यत्—‘आः, कथमेतन्मांस सुललितं भक्षयामि । भवतु । विश्वा-
सन्तावदुत्पादयामि’ । इत्यालोच्योपसृत्याब्रवीत्—‘मित्र, कुशलते’ ।
मृगेणोक्तं—‘क स्त्व’ । स ब्रूते—‘क्षुद्रबुद्धिनामा जंबुकोऽह ।
अत्रारण्येवंधुहीनो मृतवन्निवसामि । इदानी त्वां मित्रमासाद्य पुन-
स्संबंधुर्जीवलोकं प्रविष्टोऽस्मि । अधुनातवानुचरेण मया सर्वथा
भवितव्यं’ । मृगेणोक्तं—‘एवमस्तु’ । ततः पश्चादस्तं गते
सवितरि भगवति मरीचिमालिनि, तौ मृगस्य वासभूमि गतौ ।
तत्र चंपकवृक्ष शाखायां सुबुद्धि नामा काको मृगस्य चिरमित्रं
निवसति । तौ दृष्ट्वा काकोऽवदत्—‘सखे चित्ताङ्ग, कोऽयं
द्वितीयः’ । मृगो ब्रूते—‘जंबुकोयं । अस्मत्सख्यमिच्छन्नागतः’ ।
काको ब्रूते—‘मित्र, अकस्मादागन्तुनासह मैत्री नयुक्ता । तथाचोक्तं—

अज्ञात कुलशीलस्य वासोदेयोनकस्य चित् ।
माजीरस्यहिदोषेण हतो गृध्रोजरद्भव.' ॥

तावाहतुः—‘कथमेतत्’ । काकः कथयति ।

॥ कथा ३ ॥

—*—

अस्ति भागीरथी तीरे गृध्रकूटनाग्नि पर्वते महान् पर्कटी
वृक्षः । तस्य कोटरेदैवदुर्विपाकात् गलितनखनयनो जरद्भव नामा
गृध्रः प्रतिवसति । अथ कृपया तर्ज्जीवनाय तद्वृक्षवासिनः पक्षिणः
स्वाहारात् किञ्चित् किञ्चिदुद्धृत्य ददाति । तेनासौ जीवति । अथ
कदाचिदीर्घकर्ण नामा मार्जारः पक्षिशबकान् भक्षयितु तत्रागतः ।
ततस्तमायान्तं दृष्ट्वा पक्षिशबकैर्भयार्तैः कोलाहलः कृतः । तत्
श्रुत्वा जरद्भवेनोक्तं—‘कोयमायाति’ । दीर्घकर्णो गृध्रमवलोक्य
सभयं मनस्य चिन्तयत्—‘हा हतोऽस्मि । अधुनाऽस्य सन्निधाने
पलायितुमक्षमः । आभयागमनं विभीयात् ; आगते तु भये यथो
चितं कुर्यात् । तद्यत् भवितव्यं तद्भवतु तावत् । विश्वासमुत्पाद्यास्य
समीपमुपगच्छामि’ । इत्यालोच्योपसृत्याब्रवीत्—‘आर्य, त्वामभि-

वादये' । गृध्रोऽवदत्—‘क स्त्व’ । सोऽवदत्—‘मार्जारोऽहं’ ।
 गृध्रो ब्रूते—‘दूरमपसर । नोचेद्धन्तव्योऽसिमया’ । मार्जारोऽव-
 दत्—‘श्रूयतान्तावदस्मद्वचनं । ततोयद्यहं वध्यस्तदाहन्तव्य’ ।
 गृध्रोऽवदत्—‘किंवदसि’ । मार्जार उवाच—‘लोके जाति-
 मात्रेणैव न कश्चिद्धन्यते पूज्यतेवा । अपि तु व्यवहार परिज्ञाना-
 नन्तरमेव वध्यः पूज्योवा भवति’ । गृध्रो ब्रूते—‘ब्रूहि । किमर्थ-
 मागतोऽसि । सोऽवदत्—‘अहमत्र गङ्गातीरे नित्यस्नायी ब्रह्म-
 चारी चान्द्रायणव्रतमाचरं स्तिष्ठामि । यूयं धर्मज्ञानरता विश्वास-
 भूमय इति पक्षिणः सर्वे सर्वदाममाग्रे प्रस्तुवन्ति । अतो भवद्भयो
 विद्यावयो वृद्धभ्यो धर्मं श्रोतुमिहागतः । भवन्तश्चैतादृशा धर्मज्ञा
 यन्मामतिथिं हन्तुमुद्यता , गृहस्थधर्मश्चैष’ । गृहागतोऽतिथिरिरपि
 पूज्य एव , द्रुमः स्वच्छाया छेत्तुरुपसंहरते कि । यदिवाधनं नास्ति
 तदाप्रीतिवचसाप्यातिथिः पूज्य एव । योऽतिथिर्यस्य गृहात् भग्नाशो-
 नि वर्तते स तस्य सुकृतमादाय निजदुष्कृतं प्रयच्छति’ इति ।
 गृध्रोऽवदत्—‘मार्जारोहि मांसरुचिः । पक्षिशावकाश्चात्र निवस-
 न्ति । तेनाहमेवं ब्रवी^{मि}’ । तत् श्रुत्वा मार्जारो भूमिं स्पृष्ट्वा कर्णौ
 स्पृशति । ब्रूते च—‘मया धर्मशास्त्रं श्रुत्वा वीतरागेणेददुष्करं
 व्रतं चान्द्रायणमध्यं वसितम् । परस्परं विवदमानानामपि धर्मशास्त्रिणां

‘अहिंसा परमोधर्मः’ इत्यत्रैकमत्य । अहिंसारताक्षमावन्तश्च जनाः स्वर्गं लभन्ते । मृतमेनं धर्मं एवानुव्रजति । अन्यत् सर्वन्तु शरीरेणसह नश्यति । तत् स्वेच्छया वनेषूपन्नेन शाकादिना पूरणीयस्यास्य दग्धोदरस्य कृते कोमहत् पातकं कुर्वीत’ । एवं विश्वास्य स मार्जार स्तरुकोटरेस्थितः । ततोदिवसेषु गच्छत्सुपक्षिशोकादिना नाक्रम्यकोटरमानीय प्रत्यहं खादति । येषामपत्यानि खादितानितैः शोकातैर्विलपद्भिरितस्ततोजिज्ञासासमारब्धा । तत्परिज्ञाय मार्जारः कोटरान्निस्सृत्य बहिः पलायितः । पश्चात् पक्षिभिरितस्ततो निरूपयद्भिस्तत्र तरुकोटरे शाबकास्थीनि प्राप्तानि । अनन्तरं त ऊचुः—‘अनेनैव जरद्भवेनास्माकं शाबकाः खादिताः’ । इति सर्वैः पक्षिभिर्निश्चित्य गृध्रो व्यापादितः । अतोह ब्रवीमि—‘अज्ञातकुलशीलस्य’ इत्यादि’ ।

इत्याकर्ण्य स जवुकः सकोपमाह—‘मृगस्य प्रथमदर्शनादिने भवानप्यज्ञातकुलशील एव । तत्कथं भवता सहैतस्य स्नेहानुवृत्तिरुत्तरोत्तरं वर्धते । अथवा विद्वज्जनराहित्येऽल्पमतेरपि श्लाघ्यतैव ; एरण्डोऽपि पादपाभावे द्रुमो भवति हि । किंच । असौ निजोवापरोवेति गणनात्वादृशस्य लघुचेतसो जायते । मादृश उदारचरितस्य

तु सर्वत्र समबुद्धिरेव । तत् यथाय मृगोममवधुस्तथा भवानपि' ।
मृगोऽब्रवीत्—‘ किमनेनोत्तरोत्तरेण । सर्वैरेकत्र विस्त्रभालापैस्सुखि-
भिस्स्थीयता, यतो व्यवहारमन्तरानकोऽपिकस्य चिद्रिपुर्मित्रवा जाय-
ते' । काकेनोक्त—‘ एवमस्तु' । अथ प्रातस्सर्वे यथाभिमतदेशगताः ।
एकदानिमृत सृगालोब्रूते—‘ सखेऽस्मिन्वनैकदेशे सस्यपूर्णक्षेत्र-
मस्ति । तदहं त्वा नीत्वा दर्शयामि' । तथाकृतेसति, मृग प्रत्यह
तत्र गत्वा सस्य खादति । अथ क्षेत्रपतिना तद्दृष्ट्वा पाशो योजितः ।
अनन्तर पुनरागतो मृग. पार्श्वैर्बद्धोऽचिन्तयत्—‘ कोमामितः
कालपाशादिवव्याधपाशात्रातु मित्रादन्यस्समर्थ' । तत्रान्तरे
जंबुकस्तवागत्योपस्थितोऽचिन्तयत्—‘ फलिता तावदस्माक कपट
प्रबंधेन मनोरथसिद्धिः । एतस्योत्कृत्यमानस्य मांसासृगिल-
स्तान्य स्थीनि मयावश्य प्राप्तव्यानि । तानिबाहुल्येन भोजनानि
भविष्यन्ति' । मृगस्त दृष्ट्वोल्लसितो ब्रूते—‘ सखे, ऋणेषुयश्शु-
द्धस्स एव शुद्धः, क्षीणेष्वैश्वर्येषु या भार्या सैव भार्या, व्यस-
नेषु ये बाधवास्तएव बांधवाः, य आपत्सुमित्रं स एव मित्रं ।
तस्माच्छिन्वितावन्ममबधन । सत्वरत्रायस्वमा' । जंबुको मुहुर्मुहु
पाशं विलोक्याचिन्तयत्—‘ दृढस्तावदयवधः' । ब्रूते च—
‘ सखे, स्नायुनिर्मिता एते पाशाः । तदद्यभट्टारकवारे कथमेतान्

दन्तैः स्पृशामि । मित्र, यदि चित्तेनान्यथा मन्यसे, तत् प्रभाते यत्स्वयावक्तव्यं तत् कर्तव्यं । इत्युक्त्वा तत्समीपं आत्मानं आच्छाद्यस्थितः । अनन्तरं स काकः प्रदोषकाले मृगमनागतमवलोक्य ततस्ततोऽन्विष्य तथाविधं दृष्ट्वावाच—‘सखे, किमेतत्’ । मृगेणोक्त—‘अवधीरितं सुहृद्वाक्यमयं फलमेतत् ; सुहृद्वाक्यमशृण्वत् आपत् सन्निदध्याद्धि’ । काको ब्रूते—‘सवञ्चकः कास्ते’ । मृगेणोक्त—‘मन्मासार्थीं तिष्ठत्यत्रैवात्मानमपिधाय’ । काको ब्रूते—‘उक्तमेव मयापूर्वं । नृशस एकान्तेन न विश्वसनीयः ; गतायुः सुहृद्वाक्यं न शृणोति, यः परोक्षे कार्यहानिं विधाय प्रत्यक्षे प्रियं वदति न स मित्र, सपयोमुखविषं कुभेन तुल्यः’ इति । ततः काको दीर्घनिश्चयस्य प्रलपति—‘अरे वञ्चक, किं त्वया पापकर्मणा कृतं । किं वाऽनेनापराद्धं । भगवति वसुन्धरे, अनागसिशुद्धमतावुपकारिणि च मित्रेयः पापं समाचरति तमसत्यसधजनं कथं वहसि । अथवेयं दुर्जनानां स्थितिः —मशका इव पूर्वं पादयोः पतन्ति, अनन्तरं पृष्ठं खादन्ति ; कर्णे किमपि वदन्ति ; अथ च्छिद्रं प्रविशन्ति’ । अथ प्रभाते क्षेत्रपतिर्लगुडहस्तः तं प्रदेशमागच्छन् काकेनावलोकितः । तमालोक्य काकेनोक्त—‘सखे मृग, त्वमात्मानं मृतवत् सदर्थं वातेनोदरं पूरयित्वापादांस्तर्ब्धाकृत्य-

तिष्ठ । यदाहं शब्दं करोमि, तदा त्वमुत्थाय सत्वर पलायिष्यसे । मृग-
स्तथैव काकवचने स्थितः । ततः क्षेत्रपतिना हर्षोत्फुल्ललोचनेन
तथाविधो मृग आलोकितः । ‘आ, सत्वर मृतोऽसि’ इत्युक्त्वा
मृग बंधनान्मोचयित्वा पाशान् ग्रहीतुं सयत्नो बभूव । ततः काक-
शब्दं श्रुत्वा मृगस्तत्वर मुत्थाय पलायितः । तमुद्दिश्य तेन क्षेत्र-
पतिनाक्षिप्तेन लगुडेन सृगालोहतः । अतोऽहं ब्रवीमि—‘भक्ष्य
भक्षकयोः प्रीतिः’ इत्यादि ॥ —काकः पुनराह—‘त्वयि भक्षि-
तेनममाहार पुष्कलः स्यात् । त्वयि जीवति तु चित्रप्रीव इवा
पदि जीवेय । तिर्यञ्चोऽपि सन्तो विश्वसनीया एव । ते साधुत्वा-
त्प्रकोपिता अपि न विक्रिया यान्ति’ । हिरण्यको ब्रूते—‘चपल-
स्त्व । चपलेन सह सर्वथा स्नेहो न कर्तव्यः । किञ्च । शत्रुपक्षो
भवानस्माकः । कदाचिदपि शत्रुर्नसंघेयः । विद्यावानपि दुर्जनः
मणिमण्डितस्सर्प इव भयकर एव । यस्शत्रुषु विरक्तासु भार्यासु
च विश्वसिति तस्य जीवितं तदन्तमेव’ । लघुपतनको ब्रूते—
‘श्रुतं मया सर्वं । शौर्यं, शौचं, सुखदुःखसाधारणत्वं, दाक्षिण्यं,
त्यागः, अनुरागः, सत्यसन्धत्वं चेति सप्तविधाः सुहृद्गुणाः । एतै
रुपेतो भवदन्यः कस्सुहृन्मया प्राप्तव्यः । अतः एतावान्मम स-
कल्पः । त्वया सह सौहृद्यमवश्यं करणीयं, नोचेदनाहारेणात्मानं

व्यापादयिष्यामि' । इत्यादि तद्वचनमाकर्ण्य हिरण्यको बहिर्निस्सृत्याह—' आप्यायितोऽहं भवतामनेन वचनामृतेन । किंच । भवद्वचन क्रमेण रहस्यभेदः, याच्ना, निष्ठुरत्व, चपलचित्तता, क्रोधः, असत्यसधत्व, द्यूतमित्येतेषु सप्तसुमित्रदूषणेषु गुणेषु त्वय्येकोऽपि गुणोनलक्ष्यते । तव कथा योगेन पटुत्व सत्यवादित्व च बुध्येते । भवति दृष्टमात्र एव स्थिरचित्तत्वादिगुणाश्चावगम्यन्ते । तत् भवतुभवतोऽभिमत मेव' । इत्युक्त्वा हिरण्यको मैत्र्य विधाय भोजनविशेषैर्वायस सन्तोष्य विवरं प्रविष्टः । वायसोऽपि स्वस्थानं गतः । ततः प्रभृतितयोरन्योन्याहारं प्रदानेन कुशलप्रश्नैर्विस्त्रभा-
लापैश्च कालोऽतिवर्तते । एकदा लघुपतनको हिरण्यकमाह—
'सखे, कष्टतरलभ्याहारमिदं स्थानं परित्यज्य स्थानान्तरं गन्तु-
मिच्छामि' । हिरण्यको ब्रूते—'मित्र, क्वगन्तव्यं । स्थानान्तरं समी-
क्ष्यैव किल पूर्वं स्थानं त्यजेत्' । वायसो ब्रूते—'अस्ति सु निरू-
पितस्थानं' । हिरण्यकोऽवदत्—'किं तत्' । वायसो वक्ति—
'अस्ति दण्डकारण्ये कर्पूरं गौराभिधानं सरः । तत्र चिरकालो-
पार्जितः प्रियं सुहृन्मे मथराभिधानः कच्छपो धार्मिकः प्रतिवसति ।
स च भोजनविशेषैर्मांसवर्धयिष्यति' । हिरण्यकोऽप्याह—'तत्कि-
मत्रावस्थायमयाकर्तव्यं । उक्तहिः—'यत्र ऋणदाता, वैद्यः, श्रोत्रियः,

सजलानदीच न सन्ति, यत्र वृत्तिर्नघठते, यत्र मित्राणि बाध-
वाश्च न सन्ति; यत्र च विद्यार्जनोपायो नास्ति, तं देश दूरतः
परिवर्जयेत् ' इति । ततो मामपि तत्रनय" । अथ वायसस्तत्र
तेन मित्रेणसह विचित्रालापै र्मुखेन तस्य सरसस्समीप ययौ ।
ततो मथरोदूरादवलोक्य लघुपतनकस्य यथोचितमातिथ्य विधाय
'सर्वस्याभ्यागतो गुरु ' इत्युक्तरीत्या मूषिकस्याप्यतिथि सत्कारं
चकार । वायसोऽवदत्—'सखे मथर, सविशेषपूजामस्मै
विधेहि, यतोऽयं पुण्यकर्मणा धुरीणः कारुण्यरत्नाकरो हिरण्यक-
नामामूषिकराजः । एतस्य गुणस्तुति जिह्वासहस्रद्वयेनापि सर्पराजो
न कदाचित् कथयितुं समर्थस्स्यात्' । इत्युक्त्वा चित्रग्रीवोपा-
ख्यानं वर्णितवान् । मथरस्सादरं हिरण्यकं सपूज्याह—'भद्र,
आत्मनो निर्जनवनागमनकारणं माख्यातुं मर्हसि' । हिरण्यकोऽ-
वदत्—'कथयामि । श्रूयता' ।

॥ कथा ४ ॥

—:~—

अस्ति चपकाभिधानायां नगर्यां परिव्राजकावसथः । तत्र
चूडाकर्णोनाम परिव्राट् प्रतिवसति । स च भोजनावशिष्टं भिक्षान्नं

सहित भिक्षापात्र नागदन्तकेऽवस्थाप्यस्वपिति । अहञ्च तदन्न
मुत्प्लुत्य प्रत्यह भक्षयामि । अनन्तर तस्य प्रियसुहृत् वीणाकर्णो
नाम परिव्राजकस्समायात । तेनसह कथाप्रसङ्गावस्थितो मम
त्रासार्थं जर्जरवशखण्डेन चूडाकर्णो भूमिमताडयत् । वीणाकर्ण
उवाच—‘सखे, किमिति ममकथा विरक्तोऽन्यासक्तो भवान् ।
चूडाकर्णेनोक्त—‘मित्र, नाहं विरक्तः । किंतु पश्याय मूषिको
ममापकारी सदापात्रस्थ भिक्षान्नं मुत्प्लुत्य भक्षयति’ । वीणाकर्णो
नागदन्तकं विलोक्याह—‘कथं मूषिकः स्वल्पबलोप्येतावद्दूर-
मुत्पतति । तदत्र केनाऽपिकारणेन भवितव्यं । तथाचोक्तः—

अकस्माद्युवतीवृद्धं केशेष्वपि कृष्यचुबति ।

पतिनिर्दयमालिङ्ग्य हेतुरत्र भविष्यति’ ॥

चूडाकर्णः पृच्छति—‘कथमेतत्’ । वीणाकर्णः कथयति ।

॥ कथा ५ ॥

— * --

अस्ति गौडीये कौशांबीनाम नगरी । तस्या चन्दनदासोनाम
वणिञ्छहाधनो निवसति । तेन पश्चिमेवयसि वर्तमानेन कामाधि-

ष्ठित चेतसाधनदपील्लीलावर्तानाम वणिक्पुत्री परिणीता । साच-
मकरकेतो विजयवैजयन्तीव यौवनवती बभूव । स च वृद्धपति-
स्तस्यास्सन्तोषायनाभवत् । तथाऽपि स तस्यामतीवानुरागवान् ।
अथ सालीलावती यौवनदर्पादतिक्रान्त कुलमर्यादा कस्मिंश्चिदपि
वणिक्पुत्रेऽनुरागवती बभूव । एकदासालीलावती रत्नावलीकिरण
कर्बुरे पर्यंके तेन वणिक्पुत्रेणसह विस्त्रभालापै स्सुखासीना
तमलक्षितोपस्थित पतिमवलोक्य सहसोत्थायकेशेष्व्वा कृष्यगाढ-
मालिग्य चुबितवती । तेनावसरेण जारश्चपलायितः । अतोऽह
ब्रवीमि—‘अकस्माद्युवतीवृद्ध’ इत्यादि ॥

मूषिकबलोपस्तमेन केनाऽपिकारणोनात्र भवितव्य । क्षण वि-
चिन्त्यपरिव्राजकेनोक्त—‘कारणचात्रधनबाहुल्यमेव भविष्यति’ ।
ततः खनित्रमादाय तेन विवरं खनित्रा चिरसंचित मम धनं गृ-
हीत । ततः प्रभृति निजशक्तिहीनः स्वाहारमप्युत्पादयितुमक्षमः
सत्रास मन्दम्मन्दमुपसर्पं शूडाकर्णेनाबलोलितः । ततस्तेनोक्तं—
‘लोके जनोऽर्थेनैव बलवान् भवति । अर्थशून्यस्य क्रियास्सर्वा-
नष्टा भवन्ति । यस्यार्थस्स एव पुमान्, स एव पण्डितः । यस्यनार्थ
स्तस्य न मित्राणि बाधवा वा । अर्थवियुक्तः पुरुष अन्य एव

भवति । पश्यैन स्वजाति समतागत पाप मूषिक' इति । एतत् सर्वमाकर्ण्य मयालोचितं—'ममात्रावस्थानमयुक्तमिदानी । यच्चान्यस्मा एतद्वृत्तान्तकथनं तदपिलाववहेतुत्वादनुचितं । मनस्वी कुसुमस्तवक इव सर्वेषां मूर्ध्निवातिष्ठेद्वनेवाऽवशीर्येत । यच्चालैवयाञ्चयाजीवनं तदप्यतीव गार्हितं । विभवपरिभ्रष्टं दृष्ट्वानकेऽप्युपचरन्ति । किञ्च । दारिद्र्यहीहेतुः, ह्रीमान्निस्सत्त्वो भवति, सत्वरहितः परिभूयते, परिभवाच्छोकोजायते; शुचाबुद्धिर्विनश्यति, बुद्धिना शास्त्रयमेति, तस्मान्निर्धनः सर्वापदामास्पदः भवति । तत् किमहं परापिण्डेनात्मानं पोषयामि । कष्टं भोः, तदपि द्वितीयं मृत्युद्वारं । किञ्चित् ज्ञत्वा, वेश्या सङ्गमः, परान्नभोजनं मित्येतानि त्रीणि पुसां परिहासास्पदहि' । इत्यालोच्यापिलोभात्पुनरप्यर्थं ग्रहीतुं ग्रहमकरव । ततोहं मन्दम्मन्दमुपसर्पं स्तेनं वीणाकर्णेन जर्जरवशखण्डेन ताडितश्चाचिन्तय—'धनलुब्धस्य सर्वदा आपद एव स्युः; सतुष्टस्य तु सर्वाः सपत्तयस्स्युः । तदत्रावस्थोचितं कार्यं परिच्छेदः श्रेयान् । आपत्स्वापन्नासु परिच्छेद एव पाण्डित्यं । ये परिच्छेदं न कुर्वन्ते तेषां शश्वद्विपदो भवेयुः । वधुजनमध्ये धनहीनजीवनात् वल्कलं परिधायफलजलानि भुक्त्वा द्रुमाधस्तृणेषु शयित्वा व्याघ्रादि सेविते वने वासोवर' । इत्योलाच्य निर्जनवनमागतः । ततोऽस्मत्

पुण्योदयादनेन मित्रेणाहं स्नेहानुवृत्यानुगृहीतः । अधुनाच पुण्यपरं
परया भवदाश्रयस्स्वर्ग एव मया प्राप्तः । मथर उवाच—‘युष्मा
भिरतिसंचयः कृतः । तस्यायंदोषः । शृणु । निजसौख्य निरुध्या-
र्जित धनं योरक्षति सपरार्थं भारवाहीगर्दभ इव क्लिश्यति । किञ्च ।
ब्रन्धुमित्रैस्सहोपभोगरहितेनाधोभूमौ खात्वा निक्षिप्तेन धनेन
जनायदिधनिनस्स्युस्तेनैव धनेन कथं वयमेव धनिनो न भवेम ।
उक्तच—

कर्तव्य स्सचयो नित्यं कर्तव्यो नाति संचयः ।
पश्य संचयशीलोऽसौ धनुषा जब्रुकोहतः’ ॥

तावाहतुः—‘कथमेतत्’ । मथरः कथयति ।—

॥ कथा ६ ॥

—*—

आसीत् कल्याणकटकवास्तव्यो भैरवो नाम व्याधः । सचैक-
दा मृगमन्विष्यमाणोविध्याटवी गतवान् । ततस्तेन व्यापादितं मृग-
मादायगच्छता घोराकृतिस्सूकरोदृष्टः । तेन व्याधेन मृगं भूमौ
निधायसूकरश्शरेणाहतः । सूकरेणाऽपि घनघोरगर्जनं कृत्वा स

व्याधो मुष्कदेशेहतस्सच्छिन्नद्रुम इव भूमौ निपपात । अथ तयोः
पादास्फालनेन समीप गतस्सर्पोऽपि मृतः । अथानन्तरं दीर्घरावो
नाम जवुकः परिभ्रमन्नाहारार्थां तान्मृतान्मृगव्याध सर्पसूकरा-
नपश्यत् । अचिन्तयच्च—‘अहो, अद्यमहद्भोज्य मे समुपस्थित ।
अथवा देहिनो दुःखानीव सुखान्यपि दैववशादकस्मादेवायान्तीति
मन्ये । तद्भवतु । नरमासेनैक मास, मृगसूकरयोर्मासेन द्वौ
मासौ, अहिनैक दिनञ्चनयेय । एवमेषा मासैर्मासत्रयमह एकच
मे सुखेनगमिष्यति । इदानीं तु धनुर्गुणो भक्षयितव्यः’ इति
निश्चिचाय । ततः ‘प्रथमबुभुक्षायामिदं निस्त्वादुकोदण्डलग्न स्नायु-
बन्धनं खादामि’ इत्युक्त्वा तथाकृतेसति, छिन्ने स्नायुबन्धने,
उत्पतितेन धनुषाह्वदिनिर्भिन्नस्सदीर्घरावः पञ्जत्व गतः । अतोऽहं
ब्रवीमि—‘कर्तव्यस्सचयोनित्यं’ इत्यादि ।

“तथाचादातुरनुपभोक्तुश्चधन इतरे अनुभविष्यन्ति । तस्मा-
त्त्वमननुभूयधनमितरार्थमरक्षः । यातुकाम । किमिदानीमतिक्रान्तो-
पवर्णनेन । पण्डिता गतं नानुशोचन्ति । अप्राप्यंच नाभिवाञ्छन्ति ।
तत्सखे, सर्वदात्वयासोत्साहेन भवितव्यं । शास्त्राध्ययनं मात्रेण
लोके जनो न विद्वान् भवति । किन्तु यश्शास्त्रमधीत्य क्रियावाञ्छ

भवति स एव विद्वान् । नामग्रहणमात्रेण चिन्तितमात्रेणवा औषधं
 प्राणिनमरोगं करिष्यति कि । किञ्च । हस्तगतः प्रदीपोऽधस्य
 यथा प्रकाशाय नाल भवति, तथा ध्यवसाय शून्यस्य ज्ञानं
 गुणाय न भवति । तदत्र सखे, दशा विशेषे शान्ति. करणीया ।
 एतदप्यति कष्ट त्वया नमन्तव्य । इतरच्च । ‘नखा, दन्ता, केशा.,
 पयोधरा, मन्त्रिण, कुलवध्वो, राजानश्च निजस्थानात् भ्रष्टाश्चेन्न
 शोभन्ते । इति विज्ञायमतिमान् स्वस्यस्थान न परित्यजेत्’ ।
 इत्येतत् कापुरुषवचन । सन्तोगजा इव सिंहा इव च स्वस्थानमुत्सृ-
 ज्य गच्छन्ति जीवन्तिच । दुर्जनास्तु काका इव, जीवनं घटेत-
 वानवा, तत्रैव निधनं यान्ति । तस्मान्मनस्विनः कोवा स्वदेशः
 कोवा विदेश. । य देश गच्छन्ति तत्रैव स्वबुद्धिबलाम्यामार्जित्य
 जीवन्ति । इतरच्च । सुखदु.खे सपदापदौ च न नियते, अपितु
 चक्रवद्भ्रमतः । कृतज्ञं, दृढचित्तं, मदीर्घसूत्रं, मुत्साहवन्तंच
 जन लक्ष्मीर्निवासार्य स्वयमेवायाति । वीरो विद्वांश्चार्थैर्विनाऽपि
 सर्वत्र बहुमान यातः, कृपणस्त्वर्थवानपि परिभवमेव गच्छति ।
 अपिश्वाभूषणाद्यलकृतोऽपि स्वभावोत्पन्नां सैह्यी द्युति लभते ।
 परंच । धनानि, यौवनानि, योषितश्चा भ्रच्छायेव नदीर्घकालोप
 भोग्यानि । प्राणभृतां मृत्योरिव धनिनां चोरात्स्वजनाच्च सर्वदा-

भयमस्त्येव । तत् भ्रातः, आशाया येदासास्ते सर्वेषा लोकाना दासाः; येषान्वाशादासी तेषा सर्वेऽपि लोकादासाः । किबहुना । ममपक्षपातेन मयैवसहात्रकालोनीयता” । इति श्रुत्वा लघुपतनको ब्रूते—‘धन्योसिमथर । सर्वश्चाध्य गुणोऽसि । सतांप्रणय आमरण न नश्यति । कोपस्तु तत्क्षणमेव नश्यति । यथा पंकनिमग्नाना गजानां गजा एव उद्धरणक्षमाः, एव सन्त एव सतामापदुद्धरणधुर धराः’ । तत एवन्ते स्वेच्छाहार विहारं कुर्वाणा स्स-तुष्टास्सुख निवसन्ति । अथ कदाचिच्चित्रांगनामा मृगः केनापि त्रासित स्तत्रागत्यमिलितः । ततः पश्चादायान्तं मृगमवलोक्य भयं सचिन्त्य मधरो जल प्रविष्टः ।

मूषिकश्च विवर गतः । काकोप्युड्डीय वृक्षमारूढः । ततो लघु-पतनकेन सुदूरं निरूप्य भयहेतुर्नकोप्यायातीत्यालोचितः । पश्चात्तद्वचनादागत्यपुनस्सर्वे मिलित्वा तत्रैवोपविष्टाः । मंथरेणोक्तं—‘भद्र मृग, स्वागतं । स्वेच्छयोदकाद्याहारोऽनुभूयतां । अत्रावस्थानेन वनमिदं सनाथी क्रियतां’ । चित्रांगो ब्रूते—‘लुब्धक-त्रासितोऽहं भवतां शरणमागतः । भवद्विस्सह सख्यमिच्छामि’ । हिरण्यकोऽवदत्—‘मित्रत्व तावदस्माभिस्सह भवताऽयत्नेन

मिलित । तदत्रभवतास्वगृहनिर्विशेषं स्थायितां' । तच्छ्रुत्वा मृग-
स्सानन्दो भूत्वा स्वेच्छाहारं कृत्वा पानीय पीत्वा जलासन्नतरु-
च्छायायामुपविष्टः । अथ मथरेणोक्त—‘सखे मृग, एतस्मिन्निर्जने
वने केनत्वासितोऽसि । कदाचित् किं व्याधास्सञ्चरन्ति’ । मृगे-
णोक्त—अस्ति कलिगविषये रुक्माङ्गदोनाम नरपतिः । सच
दिग्विजय व्यापारक्रमेणागल्य चन्द्रभागानदीतीरे समावासित कट-
को वर्तते । प्रातश्च तेनात्रागल्य कर्पूरसरस्समीपे भवितव्यमिति
व्याधानां मुखात् किवदन्ती श्रूयते । तदत्राऽपि प्रातरवस्थानं भय
हेतुकमित्यालोच्य यथा वसरकार्यं मारभ्यतां’ । तच्छ्रुत्वा कूर्म
स्सभयमाह—‘जलाशयान्तरं गच्छामि’ । काकमृगावुक्तवन्तौ—
‘एवमस्तु’ । ततो हिरण्यको विहस्याह—‘जलाशयान्तरे प्राप्ते,
मन्थरस्यकुशलं । स्थले गच्छतः कः प्रतीकारः । सखे लघुपतनक,
अनेनोपदेशेन तथा भवितव्य ।

स्वयं वीक्ष्ययथावध्वापीडितं कुचकुटूमल ।

वणिक् पुत्रोऽभवदुःखी त्वं तथैवभविष्यसि’ ॥

तऊचुः—‘कथमेतत्’ । हिरण्यकः कथयति ।—

॥ कथा ७ ॥

—*—

अस्ति कान्यकुब्जविषये वीरसेनोनामराजा । तेन वीरपुरनाम्नि नगरे तुङ्गबलोनाम राजपुत्रो भोगपति कृतः । सचमहाधनस्तरुण एकदा स्वनगरे भ्राम्यन्नति प्रौढयौवना लावण्यवतीनाम वणिक्-पुत्रवधूमालोकयामास । ततस्स्वहर्म्यं गत्वा स्मराकुलमति स्तस्याः कृते दूती प्रेषितवान् । सापि लावण्यवती तदवलोकनक्षणात्प्रभृति स्मरशरप्रहार जर्जरितहृदया तदेकं चित्ताऽभवत् । अथ दूतीवचनं श्रुत्वा लावण्यवत्युवाच—‘अहं पतिव्रता । कथमेतस्मिन्नधर्मे पतिं लब्धने प्रवर्ते । ततो यद्यदादिशति मे प्राणेश्वरस्तदेवाहमविचारितं करोमि’ । दूत्योक्त—‘अपि सत्यमेतत्’ । लावण्यवत्युवाच—‘ध्रुव सत्यमेतत्’ । ततो दूतिकयागत्वा तत्तत्सर्वं तुङ्गबलस्याग्रे निवेदित । तच्छ्रुत्वा तुङ्गबलोऽब्रवीत्—‘स्वामिनानीयसमर्पयितव्येति कथमेतच्छक्य’ । कुट्टिन्याह—‘उपायः क्रियता । तथाचोक्त ।—

उपायेनहियच्छक्यं नतच्छक्यं पराक्रमैः ।

सृगालेन हतोहस्ती गच्छता पङ्कवर्त्मना’ ॥

राजपुत्रः पृच्छति—‘कथमेतत्’ । सा कथयति ।—

॥ कथा ८ ॥

अस्ति ब्रह्मारण्ये कर्पूरतिलकोनाम हस्ती । तमवलोक्य सर्वे
 सृगालाश्चिन्तयन्तिस्म—‘यद्ययं केनाप्युपायेन म्रियते, तदास्माक
 मेतद्देहेन मासचतुष्टयस्य भोजनं भविष्यति’ । तत्रैकेन वृद्ध सृगा-
 लेन प्रतिज्ञात—‘मया बुद्धिप्रभावादस्य मरण साधयितव्यं’ । अ-
 नन्तरसवञ्चकः कर्पूरतिलकसमीपं गत्वा साष्टाङ्गपातंप्रणम्योवाच—
 ‘देव, दृष्टिप्रसादं कुरु’ । हस्तीब्रूते—‘कस्त्व । कुतस्समायातः’ ।
 सोऽवदत्—‘जबुकोऽहं । सर्वैर्वनवासिभिः पशुभिर्मिलित्वा भव
 त्सकाशं प्रस्थापितः । यद्विनाराज्ञाऽवस्थातुं नयुक्तं तदत्ताटवी राज्ये
 भिषेक्तुं भवान् सर्वस्वामिगुणोपेतो निरूपितः । तद्यथा लग्नवेला
 नचलति तथा कृत्वा सत्वरमागम्यतां देवेन’ । इत्युक्त्वोत्थाय
 चलितः । ततोऽसौराज्यलोभाकृष्टः कर्पूरतिलकस्सृगालवर्त्मना
 धावन्महापके निपतितः । ततस्तेन हस्तिनोक्त—‘सखे सृगाल,
 किमधुनाविधेयं । पंके निपतितोहं म्रिये । परावृत्य पश्य’ । सृगा-
 लेन विहस्योक्त—‘देव मम पुञ्छकावलबनं कृत्वोत्तिष्ठ । यन्म-
 द्विधस्य वचासि त्वया प्रत्ययः कृतस्तदनुभूयतां मशरणं दुःखं’ ।
 ततो महापके निमग्नो हस्ती सृगालैर्भक्षितः । अतोऽहं ब्रवीमि—
 ‘उपायेन हि यच्छक्यं’ इत्यादि ।

ततः कुट्टिन्युपदेशेन त चारुदत्तनामानं वणिक् पुत्र स राज-
 पुत्रस्सेवकचकार । ततोऽसौ तेन सर्वविश्वास कार्येषु नियोजितः ।
 एकदा तेन राजपुत्रेण स्नातानुलिप्तेन कनकरत्नालकार धारिणा
 प्रोक्त—‘अद्यारभ्यमासमेकं गौरीव्रत कर्त्तव्यं । तदत्र प्रतिरात्र-
 मेकांकुलीना युवतीमानीय समर्पय । सामयायथोचितेन विधिना
 पूजयितव्या’ । ततस्सचारुदत्तस्तथाविधानवयुवतीमानीय समर्प-
 यति । पश्चात् प्रच्छन्नस्सन् किमयं करोतीति निरूपयति । सच
 तुङ्गबलस्तायुवतीमस्पृशन्नेव दूराद्वस्त्रालङ्कारगन्धचन्दनैस्सपूज्य
 रक्षकं दत्वा प्रस्थापयति । अथ वणिक्पुत्रेण तदृष्टोपजात विश्वा-
 सेन लोभाकृष्टमनसास्ववधूर्लावण्यवती समानीय समर्पिता । सच
 तुङ्गबलस्ता हृदयप्रियां लावण्यवती विज्ञाय ससभ्रममुत्थाय निर्भर-
 मालिग्य निमीलिताक्षः पर्यंके तयासह विललास । तदालोक्य
 वणिक् पुत्रश्चित्रलिखित इवेतिकर्त्तव्यतामूढः परं विषादमुपगतः ।
 अतोऽहं ब्रवीमि—‘स्वयं वीक्ष्य’ इत्यादि ।

तद्वितवचनमवधीर्य महताभयेन विमुग्ध इव त जलाशय-
 मुत्सृज्य मंथरश्वलितः । तेऽपिहिरण्यकादयः स्नेहादनिष्टमाशङ्क-
 माना मंथरमनुगच्छन्ति । ततः स्थले गच्छन् केनापि व्याधेन

काननं पर्यटता मथरः प्रातः । प्राप्यत गृहीत्वोत्थाय धनुषिबद्धा
 भ्रमन् क्लेशात् क्षुतिपासाकुलः स्वगृहाभिमुखं चलितः । अथ मृग
 वायस मूषिकाः परं विषादं गच्छन्तस्तमनुजग्मुः । ततो हिरण्यको
 विलपति—‘एकस्य दुःखार्णवस्य पारमप्राप्तुवत एव ममापर
 श्लोकाब्धिरासन्नः । पुसा सहजे मित्रे यावती प्रीतिस्तावतीनमातारि,
 पितरि, सो दुर्ये, पुत्रे, भार्याया वा जायते । कदाकथवा माम्मित्रमापदो
 निवर्तेत । समृद्धिकाले द्रव्याभिलाषयामिलन्तः अनेकेसुहृदस्सन्ति
 परन्तु यस्सुखदुःखयोस्सह भवति तादृक् सुहृदुर्लभः । सुहृ-
 दां तत्त्वनिष्कषप्रावाविपदेव’ । इति बहुविलप्य हिरण्यकश्चित्राङ्ग
 लघुपतनकावाहः—‘यावदयव्याधो वनान्ननिस्सरति तावन्मथरं
 मोचयितुं यत्नः क्रियता’ । तावूचतुः—‘सत्वरं कार्यमुन्यता’ ।
 हिरण्यको ब्रूते—‘चित्राङ्गो जलसमीपं गत्वा मृतमिवात्मानं दर्श-
 यतु । काकश्चतस्रो परिस्थित्वाचञ्च्वा किमपिलिखतु । नूनमनेन-
 लुब्धकेन तत्र कच्छपं परित्यज्य मृगमासार्थिना सत्वरं गन्तव्यं ।
 ततोऽहं मन्थरस्य बन्धनं छेत्स्यामि । सन्निहिते लुब्धके भवद्भ्या
 पलायितव्यं’ । चित्राङ्गलघुपतनकाभ्यां शीघ्रं गत्वा तथाऽनुष्ठिते
 सति, सव्याधश्चान्तः पानीयं पीत्वा तरोरधस्तादुपविष्टः स्तथा
 विधं मृगमपश्यत् । ततः कर्तारिकामादाय प्रहृष्टमना मृगान्तिक

चलित । तत्रान्तरे हिरण्यकेनागत्य मन्थरस्य बन्धनं च्छिन्न । स कूर्मस्तत्वर जलाशयं प्रविवेश । स मृग आसन्नं तं व्याध विलोक्योत्थाय पलायितः । प्रत्यावृत्य लुब्धको यावत्तरुतलमायाति तावत् कूर्ममपश्यन्नचिन्तयत्—‘उचितमेवैतन्ममासमीक्ष्यकारिणः, योहकरस्थं ध्रुवं त्यक्त्वा दूरस्थस्याध्रुवस्य सपादनार्थं प्रयत्नमकरव’ ततोऽसौस्वकर्म वशान्निराशं कण्टकं प्रविष्टः । मन्थरादयस्सर्वे मुक्तापदस्वस्थानं गत्वा यथा सुखमास्थिताः । अतोहं ब्रवीमि—‘असाधनावित्तहीना’ इत्यादि ।

अथ राजपुत्रैस्सानन्दमुक्तः—‘सर्वं श्रुतवन्तस्सुखिनोवयं । सिद्धं नस्समीहितं’ । विष्णुशर्मोवाच—‘एतावता भवतामभिलाषितं संपन्नं । अपरमपीदमस्तु ।

मित्रं प्राप्नुतसज्जना जनपदैर्लक्ष्मीं स्समालम्ब्यतां

भूपाला परिपालयन्तु वसुधां शश्वत् स्वधर्मेस्थिताः ।

आस्ता मानसतुष्टये सुकृतिना नीतिर्नवो देव

कल्याणं कुरुता जनस्य भगवाश्चन्द्रार्धं चूडामणिः’ ॥

॥ इति मित्रलाभस्समाप्तः ॥

—(*):—

॥ अथ श्रीरामोदत. ॥

— * —

श्रीपति प्रणिपत्याह श्रीवत्साकितवक्षस ।

श्रीरामोदतमाख्यास्ये श्रीवाल्मीकिप्रकीर्तित ॥ १ ॥

पुरा विश्रवसः पुत्रो रावणो नाम राक्षस. ।

आसीदस्यानुजौ चास्ता कुभकर्णबिभीषणौ ॥ २ ॥

ते तु तीव्रेण तपसा प्रत्यक्षीकृत्य वेधस ।

वात्रे च वरानिष्ठानस्मादाश्रितवत्सलात् ॥ ३ ॥

रावणो मानुपादन्यैरवध्यत्व तथाऽनुज. ।

निर्देवत्वेच्छया निद्रा कुभकर्णोऽवृणीत च ॥ ४ ॥

बिभीषणो विष्णुभक्ति वत्रे सत्त्वगुणान्वितः ।

तेभ्य एतान्वरान् दत्वा तत्रैवातर्दधेप्रभुः ॥ ५ ॥

रावणस्तु ततो गत्वा रणे जित्वा धनाधिप ।

लकापुरी पुष्पक च हृत्वा तत्रावसत्सुखं ॥ ६ ॥

यातुधानास्ततस्सर्वे रसातलनिवासिनः ।

दशानन समाश्रित्य लकाया सुखमावसन् ॥ ७ ॥

मडोदरी मयसुता परिणीय दशानन ।
 तस्यामुत्पादयामास मेघनादाह्वय सुत ॥ ८ ॥
 रसा रसातल चैव विजित्य स तु रावण ।
 लोकानाक्रमयन् सर्वा जहार च विलासिनी ॥ ९ ॥
 दूषयन्वैदिक कर्म द्विजानर्दयति स्म स ।
 आत्मजेन ततो युद्धे वासव चाप्यपीडयत् ॥ १० ॥
 तदीयतरुरत्नानि पुनरानाय्य किकरैः ।
 स्थापयित्वा तु लकायामवसच्च चिराय स ॥ ११ ॥
 ततस्तस्मिन्नवसरे विधातार दिवौकस ।
 उपगम्योचिरे सर्व रावणस्य त्रिचेष्टित ॥ १२ ॥
 तदाकर्ण्य सुरैस्साक प्राप्य दुग्धोदधेस्तट ।
 तुष्टाव च हृषीकेश विधाता विविधैस्तवैः ॥ १३ ॥
 आविर्भूयाथ दैत्यारिः पप्रच्छ च पितामह ।
 किमर्थमागतोसि त्व साक देवगणैरिति ॥ १४ ॥
 ततो दशाननात्पीडामजस्तस्मै न्यवेदयत् ।
 तच्छ्रुत्वोवाच धातार हर्षयन् विष्टरश्रवाः ॥ १५ ॥
 'अल भयेनात्मयोने गच्छ देवगणैस्सह ।
 अह दाशरथिर्भूत्वा हनिष्यमि दशाननं ॥ १६ ॥

आत्माशैश्च सुरास्सर्वे भूमौ वानररूपिण ।
 जायेरन्मम साहाय्य कर्तुं रावणनिग्रहे' ॥ १७ ॥
 एवमुक्त्वा विधातार तत्रैवातर्दधे प्रभु ।
 पद्मयोनिस्तु गीर्वाणैस्सम प्रायात्प्रहृष्टधीः ॥ १८ ॥
 अजीजनत्ततश्शक्रो वालिनं नाम वानर ।
 सुग्रीवमपि मार्ताण्डो हनूमतं च मारुतः ॥ १९ ॥
 पुरैव जनयामास जाववत च पद्मजः ।
 एवमन्ये च विबुधा कपीनजनयन्बहून् ॥ २० ॥
 ततो वानरसघाना वाली परिवृढोऽभवत् ।
 अमीभिरखिलैस्साक किष्किधामध्युवास च ॥ २१ ॥
 आसीद्दशरथो नाम सूर्यवशेथ पार्थिव ।
 भार्यास्तिस्त्रोपि लब्ध्वाऽसौ तासु लेभे न सतति ॥ २२ ॥
 ततस्सुमत्रवचनादृश्यशृंगं स भूपतिः ।
 आनीय पुत्रकामेष्टिमारेभे सपुरोहितः ॥ २३ ॥
 अथाग्रेरुत्थित कश्चिद्रुहीत्वा पायस चरु ।
 एतत्प्राशय पत्नीस्त्वमित्युक्त्वाऽदानृपायस ॥ २४ ॥
 तद्रुहीत्वा तदैवासौ पत्नीः प्राशयदुत्सुकः ।
 ताश्च तत्प्राशनादेव नृपाद्गर्भमधारयन् ॥ २५ ॥

पूर्णे कालेथ कौसल्या सज्जनाभोजभास्कर ।
 अजीजनद्रामचद्र कैकेयी भरत तथा ॥ २६ ॥
 ततो लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्राऽजीजनत्सुतौ ।
 अकारयत्पिता तेषा जातकर्मादिक द्विजैः ॥ २७ ॥
 ततो ववृधिरेऽन्योन्य स्निग्धाश्चत्वार एव ते ।
 सकलासु च विद्यासु नैपुण्यमभिलेभिरे ॥ २८ ॥
 ततः कदाचिदागत्य विश्वामित्रो महामुनि ।
 ययाचे यज्ञरक्षार्थं राम शक्तिधरोपम ॥ २९ ॥
 वसिष्ठवचनाद्राम लक्ष्मणेन समन्वित ।
 कृच्छ्रेण नृपतिस्तस्य कौशिकस्य करे ददौ ॥ ३० ॥
 तौ गृहीत्वा ततो गच्छन्बलामतिबला तथा ।
 अस्त्राणि च समग्राणि ताभ्यामुपदिदेश सः ॥ ३१ ॥
 गच्छन् सहानुजो रामः कौशिकेन प्रचोदितः ।
 ताटकामवधीर्द्धीमान् लोकपीडनतत्परा ॥ ३२ ॥
 ततस्सिद्धाश्रमं प्राप्य कौशिकस्सहराघवः ।
 अध्वरं च समारेभे राक्षसाश्च समागमन् ॥ ३३ ॥
 राघवस्तु ततोऽस्त्रेण क्षित्वा मारीचमर्णवे ।
 सुबाहुप्रमुखान्हत्वा यज्ञं चापालयन्मुनेः ॥ ३४ ॥

कौशिकेन ततो रामो नीयमानस्सहानुजः ।
 अहल्याशापनिर्मोक्ष कृत्वा सप्राप मैथिलम् ॥ ३५ ॥
 जनकेनार्चितो राम कौशिकेन प्रचोदित ।
 सीतानिमित्तमानीत बभज धनुरैश्वर ॥ ३६ ॥
 ततो दशरथ दूतैरानाय्य मिथिलाधिप ।
 रामादिभ्यस्ततस्तेभ्य सीताद्या कन्यका ददौ ॥ ३७ ॥
 ततो गुरुनियोगेन कृतोद्वाहस्सहानुजः ।
 राघवो निर्ययौ तेन जनकेनोरुमानितः ॥ ३८ ॥
 तदाकर्ण्य धनुर्भगमायात रोपभीषण ।
 विजित्य भार्गव राममयोध्या प्राप राघवः ॥ ३९ ॥
 ततस्सर्वजनानद कुर्वाणश्चेष्टितैस्स्वकैः ।
 तामध्युवासकाकुत्स्थसीतया सहितस्सुख ॥ ४० ॥
 ॥ इति बालकाण्डरसमाप्तः ॥

—*—

एतस्मिन्नतरे गेह मातुलस्य युधाजितः ।
 प्रययौ भरतः प्रीतश्शत्रुघ्नेन समन्वित ॥ १ ॥
 ततः प्रकृतिभिस्साक मत्रयित्वा स भूपतिः ।
 अभिषेकाय रामस्य समारेभे मुदान्वित ॥ २ ॥

कैकेयी तु महीपाल मथरादूषिताशया ।
 वरद्वयं पुरा दत्त ययाचे सत्यसगर ॥ ३ ॥
 वनवासाय रामस्य राज्याप्त्यै भरतस्य च ।
 तस्या वरद्वय कृच्छ्रमनुजज्ञे महीपति ॥ ४ ॥
 राम तदैव कैकेयी वनवासाय चादिशत् ।
 अनुज्ञाप्य गुरून्सर्वान्निर्ययौ च वनाय स ॥ ५ ॥
 दृष्ट्वा त निर्गतं सीता लक्ष्मणश्चानुजग्मतुः ।
 सत्यज्य स्वगृहान् सर्वे पौराश्चानुययुर्द्रुत ॥ ६ ॥
 वचायित्वा कृशान्पौरान्निद्राणान्निशि राघवः ।
 बाह्यमान सुमित्रेण रथमारुह्य चागमत् ॥ ७ ॥
 श्रृगिबेरपुर गत्वा गगाकूलेऽथ राघव ।
 गुहेन सत्कृतस्तत्र निशामेकामुवास च ॥ ८ ॥
 साराथि सन्निमत्र्यासौ सीतालक्ष्मणसयुतः ।
 गुहेनानीतया नावा सततार च जाह्नवीं ॥ ९ ॥
 भरद्वाजमुनि प्राप्य तं नत्वा तेन सत्कृतः ।
 राघवस्तस्य निर्देशाच्चित्रकूटेऽवसत्सुख ॥ १० ॥
 अयोध्या तु ततो गत्वा सुमित्रश्शोकविह्वलः ।
 राज्ञे न्यवेदयत्सर्वं राघवस्य विचेष्टित ॥ ११ ॥

तदाकर्ण्य सुमत्रोक्तं राजा दुःखविमूढधीः ।
 रामरामेति विलपन् देहल्यक्त्वा दिवं ययौ ॥ १२ ॥
 मंत्रिणस्तु वसिष्ठोत्क्या देह सरक्ष्य भूपते ।
 दूतैस्तमानयामासुर्भरत मातुलालयात् ॥ १३ ॥
 भरतस्तु मृत श्रुत्वा पितर केकर्यागिरा ।
 संस्कारादि चकारास्य यथाविधि सहानुजः ॥ १४ ॥
 अमाल्यैश्चोद्यमानोऽपि राज्याय भरतस्तदा ।
 वनायैव ययौ राममानेतुं नागरैस्सह ॥ १५ ॥
 स गत्वा चित्रकूटस्थं राम चीरजटाधर ।
 ययाचे रक्षितु राज्यं वसिष्ठार्चैर्द्विजैस्सह ॥ १६ ॥
 'चतुर्दश समा नीत्वा पुनरेष्याम्यह पुरी' ।
 इत्युक्त्वा पादुके दत्वा त राम प्रत्ययापयत् ॥ १७ ॥
 गृहीत्वा पादुके तस्माद्भरतो दीनमानसः ।
 नादिग्रामे स्थितस्ताभ्या ररक्ष च वसुधरा ॥ १८ ॥
 राघवस्तु गिरेस्तस्माद्गत्वात्रि समवदत ।
 तत्पत्नी तु तदा सीतां भूषणैस्त्वैरभूषयत् ॥ १९ ॥
 उषित्वा तु निशामेकामाश्रमे तस्य राघवः ।
 विवेश दडकार्ण्यं सीतालक्ष्मणसयुतः ॥ २० ॥

॥ इत्ययोध्याकाण्डसंपूर्णः ॥

NOTES ON PROSE.

— 0 —

P 1 L 1 हितोपदेशः—‘Beneficial advice’

P 1. L 2 प्रस्तावना. ‘Introduction’

P 1 L 3 नाभि. ‘The Navel’ नाभि is the more usual form

P 1. L 3. सरसीरुहं. ‘A lotus’ Lit ‘Growing in a lake’

P 1 L 4 च This is meaningless’

P. 1. L 4 विभुः. ‘Mighty’ An Adj

P 1 L 4 प्रतियुगं. ‘In every age of the world’
प्रति=‘Every’ The Yugas are four, namely कृत,
त्रेता, द्वापर, and कलि.

P 1 L 5 आविर्भावमुपैति. ‘Is born’ Lit ‘Makes appearance’ उपैति. From इ ‘to go’ with उप.

P. 1. L 5 च This must be taken along with य that precedes परः

P 1 L 5 जगतामन्तर्गतः. 'Pervading, as Antar-vāmi, through the creations of all the fourteen worlds'

P 1 L 6 विभुः. 'A lord'

P 1 L 6 वृन्दावनी. 'A forest near Gokula, a favourite place of residence with Krishna' वृन्दावन is the more usual form

P 1 L 7 साध्य. 'An undertaking'

P 1 L 7 धूर्जटिः. 'God Siva'

P 1 L 8 जाह्नवी. 'The river Ganges. So called because she is regarded as the daughter of जह्नु, a sage The Ganges, when brought down from heaven by the austerities of Bhagiratha, a king of the solar race, was forced to flow over the earth to follow him to the lower regions In its course it inundated the sacrificial ground of Jahnu who was performing a sacrifice Thereupon he grew angry and drank up its waters But on the entreaty of the gods and sages, and particularly of Bhagiratha, Jahnu let those waters out through his ears The river is therefore regarded as his daughter

P 1 L 8 फेनलेखा. 'A line of foam'

P 1 L 8 कला 'A digit'

P 1 L 9 अस्ति. 'आसीत्=there was' Lit
'There is' An instance of Historic Present
Wherever 'the present' is used instead of 'the
past,' we must take it as 'the Historic Present'

P 1 L 9 भागीरथी. 'The Ganges' So called
because she was brought down from heaven by
the austerities of Bhagiratha

P 1 L 9 पाटलीपुत्र. 'Modern Patna'

P 1 L 9 सर्वस्वामिगुणोपेतः. 'Possessed of all
the qualities that are necessary for a master'
उपेत. P P of इ with उप.

P 1 L 10 नरपतिः. All compounds ending in
पति such as नरपति, भूपति are declined like हरि;
while पति, when taken separately, is declined as
follows —N पतिः, Acc. पाति, Ins पत्या, Dat पत्ये,
Ab पत्युः, Gen पत्युः, L पत्यौ.

P 1 L 11. श्लोकद्वयं. 'A couple of verses.'

P 1 L 12 परोक्षार्थः. 'A hidden thing' Lit 'A

thing lying beyond the range of vision '

P 2 L 2 धनसपत्ति. 'Abundance of wealth.'

P 2 L 2 प्रभुत्व. 'Lordship.' Lit 'The state of being a lord' त्व is a Taddhita suffix denoting 'state or condition'

P 2 L 2 अविवेकिता. 'Ignorance' Lit 'The state of being ignorant' ता is another Taddhita suffix denoting 'state or condition'

P 2 L 3 चतुष्टय. 'A collection of four

P 2 L 4 अनधिगतशास्त्राः. 'Those by whom the Sastras were not studied'

P 2 L 4 उन्मार्गगामिनः. 'Going out of the path'

P 2 L 5 शास्त्राननुष्ठानं. 'Not studying the Sastras'

P 2 L 5 उद्विग्न. 'Sad' P P of विज् with उत्.

P 2 L 6 काण. 'Blind'

P 2 L 6 अर्थः. 'Use' Learn the other meanings

P 2 L 7, वरं. 'Are better' An adverb used as a verb

P 2 L 9 उन्नीयते. 'Is exalted'

P 2 L 10 बन्ध्या 'Barren'

P 2 L 10 उच्चार 'Excrement'

P 2 L 11 अनभिजातः. 'Not born in a noble family'

P 2 L 11 निर्गुणः. There is a double meaning of गुण गुणः (1) 'virtue, merit,' (2) 'String'

P 2 L 11 शुद्धवश, There is a pun upon वश. वंश (1) 'Family,' (2) 'Bamboo'

P 2 L 12 पशु 'A beast'

P 2 L 15 सृज्यन्ते. 'Are settled'

P 3 L 1. अक्षम 'Not able,'

P 3 L 1 आलस्यवचन. 'Idle talk'

P 3 L 2 उद्योगः. 'Effort'

P 3 L 2 दैव. 'Fortune, fate'

P 3 L 2 करणीय. 'Fit to be done' अनीय is the Potential participle termination There are three ways in which potential participles are formed in Sanskrit —by (1) तव्य, (2) अनीय, (3) य, as कर्तव्य, करणीय and कार्य.

P 3 L 4 जन्मान्तर. 'Other birth' अन्तरं.
 'Other' Cf देशान्तर, ग्रामान्तरं.

P 3 L 5 पौरुषं. 'Effort'

P 3 L 6 अलिन्दः. 'Pial'

P 3 L 6 अभ्यवहार 'Food'

P 3 L 7 अभिजननं. 'Good or noble birth'

P 3 L 9 अजर 'Not getting old'

P 3 L 9 अमर 'Having no death'

P 3 L 10 गरीयसी. 'Greater' Feminine comparative of गुरु

P 3 L 12 विनयः. 'Modesty'

P 3 L 13 योग्यता. 'Worthiness, merit.'

P 3 L 14 Notice the successive arrangement of causes and effects in lines 12 to 14

P 3 L 15 पण्डितसभा. 'A conclave of Pandits'

P 4 L 1 नीतिशास्त्रं. 'Politics, science of polity'

P 4 L 1 पुनर्जन्म. 'Second birth'

P 4. L 1 अन्तरं. 'Interval'

P 4 L 2. महापण्डितः. महत् becomes महा in

Kaun and Bahu-Compounds

P 4 L 6 काच 'Glass' मारकती. 'Pertaining to मरकत (emerald), द्युतिः. 'Lustre'

P 4 L 7 अश्मा 'A stone'

P 4 L 8 वर्ण.. 'caste'

P 4 L 10 भवन्तएवप्रमाण 'you alone are an authority, *i e* do as you please'

P 4 L 11 समर्पयामास. 'Gave'

P 4 L 12 इति 'Is ended' An adv having the sense of a verb

P 5 L 1 मित्रलाभ . 'Acquisition of friends'

P 5 L 3 प्रस्तावक्रमेण 'By way of introduction'

P 5 L 4. द्यूत. 'Gambling' स्वाप 'Sleep'

P 5 L 5 विनोदः. 'Diversion' विचित्र. 'Beautiful'

P 5 L. 10 काकाखु कूर्ममृगवत्. 'Like the crow, the rat, the tortoise and the deer' This reading is found in some manuscript copies and is quite

consistent with the order of the stories related in मित्रलाभ. अञ्जसा. 'Quickly'

P 5 L 12 शाल्मलीतरु. 'A cotton-tree'

P 5 L 13 दिग्देशात्. 'From the countries in different quarters' अवसन्नायारात्रौ. 'When night had closed, night having closed'

P 5 L 14 अस्ताचल.. The western mountain where the Sun and the moon are supposed to set in the evening कुमुदिनीनायकः. 'The lord of the white water-lily' चन्द्रमसि अस्ता. लबिनि. An instance of the Loc Abs Cons.

P 6 L 1 कृतान्त 'God of death'

P 6 L 2 व्याध 'A hunter'

P 6 L 3 अनभिमत. 'An evil'

P. 6 L 4 तदनुसरणक्रमेण. 'In the direction in which he went' Lit 'By way of following him' तण्डुलकणा 'Particles of rice'

P. 6 L 5 जाल. 'A net'

P. 6 L 6 कपोतराजः. राजन् becomes राज. at the end of Tat-Comp.

P 6 L 8. लुब्ध 'Covetous after' प्रति. 'Towards'

P 6 L 10 अस्माभिर्भवितव्य. 'We should become'

P 6 L 11 ककण. 'A bracelet'

P 6 L 12 पथिकः. 'A traveller'

P 6 L 15 स्नात 'That has bathed'

P 7 L 2 पान्थ 'A traveller'

P 7 L 3 आत्मसन्देहः. 'Danger to life' प्रवृत्तिः.
'An attempt'

P 7 L 4 मृत्यवे भवति. 'Causes' death'

P 7 L 5 अनारूढसशयः. 'Who has not risked his life' Lit 'Who has not ascended the danger'

P 7 L 8 मारात्मक 'Of murderous nature'

P 7 L 10 दारा 'Wife' This word is always Mas and always Pl Cf गृहा, राजा etc

P 7 L 11 दानधर्मादिक चरतु. Observe the idiomatic use of चर् after धर्म.

P 7 L 11. चरतुभवान् The pronoun भवत् 'Your honour, requires a verb in the 3rd person'

P 7 L 13 भूमिः. 'Worthy of' नियमः. 'Restraint of the mind'

P 7 L 14 चतुर्वर्गः. A collection of four'

P 7 L 15 दमार्थ. 'For show' An Adv

P 7 L 16 येन. 'because' An adverb यस्मै कस्मैचित्. The base is यत् किञ्चित्.

P 7. L. 17 लोकप्रवाद. 'Popular saying'

P 7 L 18 लोकोगतानुगतिकः 'People are blind followers' Mark the Sanskrit saying

P 8 L 1 मरुकान्तार. 'A desert'

P 8 L 2 क्षुधार्त. 'Suffering from hunger' प्राणा 'Life' always Pl.

P 8 L 4 लोष्ट. 'A lump of earth'

B 8 L 6 ईश्वर. 'A rich man' मा 'Do not' A prohibitive Adv, usually joined with the Imperative

P 8 L 7 दुर्गत. 'Poor'

P. 8 L 8. यावत्—तावत् 'When' Correlatives'

P 8 L 9 प्रतीत. 'Confiding, believing'

P 8 L 10 पलायितु. 'To run away.' Inf of

अय् 'to go' with परा changed into पला

P 8 L 13 धर्मशास्त्र. 'Moral science'

P 8 L 14 नखिनः. 'Animals having claws as weapons'

P 8 L 15 शृङ्गिनः. 'Animals having horns as weapons'

P 8 L 16 यत् 'Because' An Adv

P 8 L 17 व्यापादित. 'Killed.'

P 9 L 1 सर्वथा. 'By all means'

P 9 L 2 विक्रिया. 'Change'

P 9 L 3 आ 'Ah'' Interjection showing 'pain or anger'

P 9. L 5 शङ्काक्रान्त 'Beset with dangers'

P 9 L 6 जीवितव्यम्. The subject नरेण is understood

P 9 L 7. अतीर्ष्यावत्. 'Very envious'

P 9 L 9 मायास्वर्णमृग लुब्धस्य रामस्य. The allusion is to the Ramayana A demon called Maricha, the son of Sunda and Tataka, assumed the form of a golden deer and thus enticed Rama to a considerable distance from his wife Sita. This

offered Ravana a good opportunity to carry her off

P 9 L 11 अवलबित. 'Caught'

P 9 L 13 दोष. 'Fault' जघा 'The portion of the leg between the ankle and the knee' विधेयः. 'A servant

P 9 L 14 विपन्न. 'Entangled in danger'

P 9 L 15 विस्मय 'Bewilderment' कापुरुषः. 'A bad man' The prefix कु meaning 'bad' takes the form of का when followed by the word पुरुष

P 9 L 17 प्रकृतिसिद्ध. 'Natural'

P 9 L 18 प्रतीकारः. 'Remedy' किबहुना. 'In short' समवाय 'A collection'

P 10 L 1 गुण. 'A rope'

P 10 L 3 एकचित्तीभूय. 'Becoming of one mind, i.e., unanimously'

P 10 L 6 तेषु चक्षुर्विषयाति क्रान्तेषु. 'When they had gone beyond the range of vision'

P 10 L 10 कार्यकारणतः 'For the purpose of gaining the object'

P 10 L 11 गण्डकी 'The modern Gandak, a tributary of the Ganges'

P 10 L 12 विवर 'A hole'

P 10 L 14 अवपात. 'Descent, alighting'
भयाच्चकितः 'Trembling through fear'

P 10 L 16 प्रत्याभिज्ञाय 'Having recognized

P 11 L 1 प्राक्तन 'Existing previously, i e., previous'

P 11. L 3 मामैव. 'Do not, do not (speak) thus' The repetition of मा shows 'impatience' on the part of the speaker पाश 'A cord'

P 11 L 6 यावन्नतुष्यन्ति तावत्. 'Before (they) are broken' यावन्नतावत् is translated by 'before'

P 11 L 7 यावच्छक्य. 'As far as it lies in my power' यावत् a preposition, means 'till' and governs शक्य in the objective case

P 11 L 9 धनेन दारान् रक्षेत् 'One should protect one's wife at the sacrifice of wealth'

P 11. L. 10. पुरुषार्थः. 'Any one of the four principal objects of human life, i e., धर्मः, अर्थः,

काम', and मोक्ष.' निदानभूत. 'Becoming the first cause' धृता Instrumental Sing of the present participle of हन्

P 11 L 16 असाधारण 'Not ordinary, special' वर्तन. 'Wages'

P 12 L 1 पुलकित. 'Horripilated, with his hair standing erect'

P 12 L 2 वात्सल्यं. 'Kindness' त्रैलोक्य. 'A collection of three worlds, namely, भूमि, अन्तरिक्ष and स्वर्ग.'

P 12 L 5 अगाध सलिल 'Deep water'

P. 12 L 6 अतिभयानक. 'Very terrible'

P 12 L 7 विधिर्बलवान्. Fate is powerful'

P 12 L 8 आतिथ्यं. 'Hospitality.'

P 12 L 9 परिवार. 'Retinue'

P 12 L 12 मैत्री. 'Friedship' मैत्र्य 'Friedship' मित्रस्य भाव इति उभयत्रापि विग्रहः.

P 12 L. 15 विषम. 'Adverse'

P. 12 L 18 सृगालात् रक्षित. Note Othe blative

case In the case of words meaning 'fear' or 'protection from danger, the source of 'fear' or danger' is put in the Abl case

P 13 L 3 अरण्यानी. 'A great forest'

P 13 L 4 हृष्टपुष्टाङ्ग. 'With the limbs healthy and fat'

P 13 L 6 सुललित. 'Delicious, sweet'

P 13 L 12 मरीचिमालिन्. 'Encircled by rays'

P 13 L 13 चिरमित्रं. 'Old friend' Distinguish मित्रं from मित्रः.

P 13 L 16. आगन्तु 'A guest'

P 14 L 2 गृध्र 'An eagle'

P. 14 L 6 कोटर. 'A hollow' दैवदुर्विपाकः. 'Adverseness of fate'

P 14 L 9 शबक 'A young one'

P 14 L 10. कोलाहलः. 'An uproar'

P 14 L 12 हाहतोस्मि 'Alas! I am undone'

P 14 L 13 आभयागमनं 'Till danger occurs'

P 15 L 5 व्यवहार 'Conduct'

P 15. L 7. ब्रह्मचारी. 'One contemplating upon the supreme Being'

P 15 L 8 चान्द्रायणव्रत 'A kind of religious vow observed in expiation of sins'

P 15 L 11 उद्यत 'Ready' गृहस्थ 'A householder'

P 15 L 12 यदि—तदा 'If—then' Cor-relatives

P 15 L 17 वीतराग. 'One having no worldly passions and ties'

P 15 L 18 अध्यवासित. 'Practised' विवदमान. 'Disagreeing'

P 16 L 1 अहिंसापरमोधर्म. 'Abstinence from cruelty is a great virtue' ऐकमत्यं. 'Agreement'

P 16 L 4 दग्धोदर. 'The wretched belly' दग्ध 'burnt' is used as a term of contempt.

P 16 L 7 जिज्ञासा. 'Search' Lit 'Desire to know'

P 16 L 9 निरूपयत्. 'Searching'

P 16 L 15 उत्तरोत्तरं. 'More and more' Adv.

P 16 L 16 एरण्ड 'The castor-oil plant'

P 16 L 17 गणना 'Consideration' उदारचरित. Of noble Character.'

P 17 L 1 उत्तरोत्तर. 'Reply on reply'

P 17 L 2 सर्वैः सुखिभिः स्थीयता. 'Let us all be happy'

P 17 L 5 निभृतं. 'Secretly' सस्यं. 'Coin'
क्षेत्र. 'A field'

P 17. L 6 तथाकृतेसति. 'When it was done so'

P 17 L 9 पाशात्त्रातुं. For the Abl see note on P 12 L 18 मित्रादन्य. Mark the Abl. case Words meaning 'other than' such as अन्य, पर and इतर, govern the Ablative case

P. 17 L 10 कपटप्रवध. 'Fraudulent scheme'

P 17. L 11 उत्कृत्यमान 'Being cut to pieces'

P 17 L 13 उल्लसित. 'Glad'

P. 17 L 18 स्नायु 'A sinew' भट्टारकवार 'A Sunday'

P. 18 L 8 एकान्तेन. 'Invariably' Adv

P 18 L 9 गतायु 'One whose life time is at an end' परोक्षे. 'Behind the back'

P 18 L 12 अनागस् 'Innocent'

P 18 L 15 कर्णेकिमपि वदन्ति. In the case of gnats, the expression means 'they make noise in the ear', in the case of the wicked, it means 'they say something in the ear.'

P 18 L 16 छिद्रं. 'A weak point, also a hole'

P 19 L 2 उत्पुल्ल 'Blossomed'

P 19 L 8 पुष्कल 'Sufficient'

P 19 L 9 तिर्यङ्. 'A lower animal'

P 19 L 10 चपल. 'Unsteady'

P. 19 L 14 तदन्त. तत् refers to शत्रु and भार्या.

P 19 L 15 सुखदुःखसाधारणत्व. 'Indifference to the happiness and misery' दाक्षिण्य. 'Mercy.'

P 19 L 18 सौहृद्य. 'Friendship'

P 20 L 2 आप्यायित. 'Satisfied'

P 20 L 5 कथायोगः. 'The Story-telling'

P 20 L 8 भोजनविशेषैः. 'By excellent food'

P 20 L 11 कष्टतर 'Very difficult'

P 20 L 12. स्थानान्तर. 'Other abode'

P 20 L 16. कच्छप 'A tortoise' धार्मिक.

* Virtuous

P 20 L 18 श्रोत्रियः. One versed in the Vedas '

P 21 L 1 वृत्तिः. 'Means of livelihood

P 21 L 8. धुरीण. 'The foremost,' रत्नाकरः.
'The ocean '

P 21 L 11 उपाख्यान. 'History '

P 21 L 15 परिव्राजकावस्थ.. 'The abode of an-
chorities '

P 21 L 16 परिव्राट्, 'An anchorite '

P. 22 L 1 नागदन्तकः. 'A peg projecting from
a wall for hanging things upon '

P 22 L 4 जर्जर. 'Shattered' वंशखण्डः. 'A
piece of bamboo '

P. 22 L. 9 केनापि कारणेन भवितव्यं. 'There must
be some reason '

P 22 L 11 निर्दयं. 'Closely '

P. 22 L 15 पश्चिमेवयसि. 'In old age '

P 23 L 2 मकरकेतोः विजय वैजयन्तीव. 'Who
looked like the banner of victory of the god of
love, i e, very beautiful '

P 23 L 4 अतिक्रान्तकुलमर्यादा. 'That has forsaken the conduct of a family woman '

P 23 L 5 आवली. 'A collection '

P 23 L 6 कर्बुर. 'Variegated' पर्यक. 'A cot '

P 23. L 7 अलक्षितोपस्थित. 'That is come stealthily '

P 23 L 8 तेनावसरेण. 'By that time' जारः. 'A paramour '

P 23 L 12 खनित्रं. 'A spade '

P 24 L 1 स्वजातिसमतांगत. 'Becoming equal to other rats '

P 24. L 4 स्तवक.. 'A bunch '

P 24 L 5 याञ्जयाजीवनं. 'Living by beggary '

P 24 L 11 ग्रह.. 'Perseverance '

P. 24 L 14 परिच्छेद.. 'Decision '

P 24 L 15 श्रेयस्. 'Better' Com of प्रशस्य.

P 24 L 17 वल्कल. 'The Bark of a tree '

P 24 L 18 वर 'Is better '

P 25 L 1 स्नेहानुवृत्तिः. 'Friendly intercourse '

P 25 L 1 पुण्यपरपरा. 'A series of virtues'

P 25 L 3 अतिसंचयः. 'Too much hoarding.'

P 25 L 12 वास्तव्य. 'Dwelling'

P 25 L 13. अन्विष्यमाण. 'Searching' The correct form is अन्विष्यन्; for इप् 4th Conj with अनु is Parasmaipada

P. 25 L 14 सूकरः. 'A hog.'

P 26 L 1 मुष्कदेशः. 'The testicles'

P 26 L 2 अथानन्तर. 'Either of the word is redundant

P 26 L 3 आहारार्थिन्. 'Seeking its prey'

P 26 L 5 दैववशात्. 'Unexpectedly'

P 26 L 9 निश्चिचाय. Another form is निश्चिकाय बुभुक्षा. 'Hunger' निस्स्वादु. 'Tasteless'

P 26 L 11 पञ्चत्वगतः. 'Deceased'

P 26 L 17 यश्चास्त्रमधीत्यक्रियावांश्च भवति. 'Who learns the Sāstras and acts up to them'

P 27 L 3 यथा—तथा. 'As—so' Cor-relatives अल. 'Sufficient'

P 27 L 4 दशाविशेषः 'A peculiar state i e, a bad state'

P 27 L ? जीवनघटेतवानवा. 'Whether livelihood will be available or not.'

P 27 L 10 मनस्विन्. 'Intelligent'

P 27 L 11 विदेशः. 'A foreign country'

P 27 L 13 दीर्घसूत्र. 'Slow'

P 27 L 16 सैह्यी. 'Pertaining to a lion.'

P 27 L 17 अभ्रच्छाया 'The shade caused by clouds.' दीर्घकालोपभोग्य. 'Enjoyable for a long time'

P 28 L 3 पक्षपात 'Partisanship'

P 28 L 7 धुरधर. 'Capable'

P 28 L 14 मृग, स्वागत. 'Deer, you are welcome'

P 28 L 15 वनसनार्थीक्रियतां. 'Let the forest have a lord'

P 29 L 1 मिलित 'United.' स्वगृहनिर्विशेष 'Without any difference from your home' Adv.

P 29 L 2 जलासन्नतरुच्छाया. 'The shade of a

tree (standing) near water '

P 29 L 4 कदाचित्. 'Perhaps '

P 29 L 6 दिग्विजयव्यापारक्रमेण. 'In the course of the business of conquerring the quarters' समावासितकटकः. 'One whose army is encamped '

P 29 L 7 तेन भवितव्यम्. 'He will be '

P 29 L 8 किंवदन्ती. 'Report, rumour '

P 29 L 9 यथावसरकार्य. 'The action suited to the occasion '

P 29 L 10 जलाशयान्तर. 'Another lake '

P 29 L 14 कुड्मल. 'A bud '

P. 30 L 1 कान्यकुब्जविषय.. 'The country of Kanoj '

P 30 L 2 भोगपतिः. 'A governor '

P. 30. L 4 हर्म्य. 'A palace ' स्मराकुलमति.. 'Whose mind was troubled with love.'

P 30 L 5. कृते. 'For the sake of.' Adv दूती. A procuress '

P 30 L 8 पतिलंघनं. 'Disobeying the husband.

P 30 L 9 अपि. Is used in asking questions.'

P 30 L 12 कुट्टिनी. ' A bawd, a go-between '

P 31 L 2 चिन्तयन्तिस्म. ' They thought ' The adv स्म, being used with a verb in the present tense, confers upon it the sense of the past

P. 31 L 3 चतुष्टयं. ' A collection of four '

P 31 L 5 साष्टांगपात. An adv ' With a humble prostration of the eight limbs of the body ' The eight limbs are —two hands, two feet, the breast, the head, and two eyes

P 31 L 8 अवस्थातुयुक्त. Here अवस्थातु is the subject and युक्तं, the predicate Whenever an adv. like युक्तं, साप्रत etc , is used as a verb, the infinitive form of a root can be used as the subject as in English , as तत्रगन्तुनयुक्तं.

P 31 L 9. यथा—तथा ' So—that ' लग्नवेला. 'Appointed time '

P 31 L 14 पुच्छकं. ' A small tail '

P 31 L 15 अशरण ' Irremediable '

P 32 L 2 सर्वविश्वासकार्याणि. ' All confidential business

P 32 L 3 स्नातानुलिप्त. 'Who has first bathed and then besmeared himself with perfumes'

P 32 L 4 मासमेक. 'For one month' प्रतिरात्र. 'Every night' Adv

P 32 L 11 निर्भरं. 'Closely'

P 32 L 12 पर्यंकः. 'A cot'

P 32 L 13 चित्रलिखित इव. 'As if drawn in a picture' इति कर्तव्यता मूढ. 'Wholly at a loss to do, perplexed' पर 'Great'

P 32 L 15 विमुग्ध. 'Greatly perplexed'

P 33. L 2. क्षुत्पिपासाकुल. 'Suffering from hunger and thirst' पिपासा. 'Thurst' स्वगृहाभिमुख. 'Towards his house'

P 33 L 4 अप्राप्नुवत एव मम. 'No sooner have I reached'

P 33 L 5. आसन्नः. 'Is come near'

P 33. L. 6 सोदर्यः. 'A brother born from the same mother',

P 33 L 9 तत्वनिकषग्राव. 'A touch-stone (to test) sincerity.'

P 33 L 13 चंचुः or चचूः. 'The beak'

P 33 L 14 लुब्धकेन गन्तव्य. 'The hunter will go'

P 33 L 17 पानीयं. 'Water.'

P 33 L 18 कर्तरिका. 'A pair of scissors'

P. 34 L 4 असमीक्ष्य कारिन्. 'One who does inconsiderately.'

P 34 L 5 ध्रुव 'Certain'

P 34 L 6 कटक. 'A house or dwelling'

P 34 L 9 सिद्धं नस्समीहित. 'Our object is gained'

P. 34 L 12 सज्जनाः. Case of address प्राप्नुत. 'May you obtain' The imperative has the sense of the optative mood. All the other imperatives in this stanza have the same force जनपदं. 'A country'

P 34 L 13. शश्वत् 'Ever, always'

P 34 L. 14 नवोदा. 'A newly-married wife'

P 34 L 15 चन्द्रार्ध चूडामणिः. 'Siva who has the crescent of the moon as his crest'

NOTES ON POETRY

— ०. —

रामोदन्त.. 'Rama's history.'

P 35 L 1 श्रीः. Goddess Lakshimi ' श्रीवत्स.
'A mark or a curl of hair on the breast of Vishnu '

P 35 L 3 श्रीरामः. 'Great Rama ' श्री. is often
used as an honorific prefix to the names of deities
and eminent persons '

P. 35 L 3 नाम 'Named ' Adv

P 35 L 5 तीव्र. 'Fierce ' वेधाः. 'God Brahma,
the Creator.'

P 35 L 6 आश्रितवत्सल. 'Kind towards his
dependents '

P 35 L 7 मानुषादन्यैः. For the Abl. see note
on P. 17 L 9

P 35 L 8 निर्देवत्वेच्छा. 'The desire of making
the world devoid of Davas '

P 35 L 9 सत्वगुणान्वितः. 'Good-natured '

P. 35 L 10 अन्तर्दधे. 'He disappeared'

P 35 L. 12 लंका. Modern Ceylon' पुष्पक
'Name of the aerial car of Kubera'

P 35 L 14 लकायामावसन्. Grammatically speaking, लंका should be in the Acc case; for the root वस् when preceded by the preposition उप, अनु, अधि or आ, governs the Acc of that which forms the place of residence

P 36. L 2 मेघनादः 'A name of Ravana's son' So called because his infantile cries were like thunder

P 36. L 3 रसा 'The earth' रसातल. 'The world lower than the earth'

P. 36 L 4 विलासिनी. 'A female'

P 36 L 5 अर्दयतिस्म. 'He harassed'

P 36 L. 6 आत्मजेनवासवमपीडयत्. 'He caused his son to harass & to conquer Indra'

P 36 L 7 तरुक्षानि. 'The trees and the jewel'
The jewel is चिन्तामणि., and the trees are मन्दार.,
पारिजातकः, सन्तानः, कल्पवृक्षः and हरिचन्दनः.

P 36. L 8 चिराय. 'For a long time'

P 36 L. 9 दिवौकसः. 'Those that have heaven for their abode, *i e* gods.'

P 36 L 11. दुग्धोदधिः. 'The ocean of milk'

P 36 L 13. पप्रच्छ 'Asked' The root is प्रच्छ् (पृच्छ्) This is one of many roots requiring two objects such as नी, याच् etc

P 36 L 16 विष्टरश्रवाः. 'Name of Vishnu'

P 36 L. 17 अलंभयेन. 'Enough of fear'
When the adv अल is used as a verb, the subject is in the Instr case Cf 'अलमतिस्तविरेण.'

P 37 L 6 हनूमान् Name of a powerful monkey-chief who helped Rama greatly in his attempt to recover his lost Sita Lit. 'One who has prominent cheek-bones'

P 37 L 9 परिवृढः. 'Master, lord'

P 37 L 10 किष्किन्धामध्युवास. For the Acc. see note on P 35 L 14

P 37. L 13 सुमन्त्र 'Dasaratha's charioteer'

P 37 L. 14 पुत्रकामेष्टिः. 'A sacrifice perform-

ed to obtain male issue '

P 37 L 15 पायसचरुः. 'An oblation in the form of पायस. पायस is from पयस् 'milk'

P 37 L 17 उत्सूक. 'Eagerly expecting'

P 38 L 1 सज्जनांभोजभास्करः. (सज्जन 'A good man' अंभोजं. 'The lotus flower' भास्कर 'The sun' 'As delighting to the good as the sun is to lotus flowers')

P 38 L 2 कैकेयी. A daughter of the prince of the Kakayas, the youngest of the three wives of Dasaratha and the mother of Bharata

P 38 L 5 स्निग्ध. 'Affectionate'

P 38 L 6 नैपुण्यं. 'Skill'

P 38 L 7 विश्वामित्रः. 'Name of a celebrated sage' He was originally a Kshatriya and the king of Kanyakubja By severe penance he attained Brahminism.

P 38 L 8 शक्तिधरः. 'Name of the god Subramaniya'

P 38 L 14 ताटका 'A female fiend, daughter of Sukātu, wife of Sunda and mother of

Mânicha ' She was killed by Rama for having disturbed the sacrificial rites of Viswamitra

P 38 L 15 सह्राव 'With the two Raghavas, i e Rama and Lakshmana' सराव is another form

P 38 L 16 च and च These show the simultaneous actions of 'beginning' and 'arriving' Cf 'तेच प्राप्सुदन्वन्त बुबुधे चादिपूरुष '

P 39 L 2 अहल्या The wife of the sage Gautama' For committing adultery with Indra she was cursed by her husband to become a stone. In the end she was restored to her former state by the touch of Rama's feet

P 39 L 8 उरुमानित. 'Greatly honoured'

P 39 L 9 रोषभीषण. 'Terrible by anger' Bhargava Rama, being a disciple of Siva's, got angry with Rama for having broken his master's bow

P 39 L 10 भार्गव राम. Another name for Parasu Rama, the celebrated Brahmin warrior.

P 39 L 15 प्रकृति. 'A minister'

P 39 L 16 अभिषेक. 'Installation'

P 40 L 2 वरद्वय 'A couple of boons सगर .
A promise'

P 40 L 10 बाह्यमान 'Driven'

P 40 L 12 निशामेका. 'For a night'

P 40 L 14 नावा 'By means of a boat' नौ
is the base

P 40 L 16 चित्रकूट . 'A mountain in Bun-
dlecand / e the modern Compteh'

P 41 L 2 देह्यक्त्वादिवय्यौ. 'He went to hea-
ven after leaving the body, 2 e , died'

P 41 L 6 सस्कार . 'Funeral ceremony

P 41 L 8 नागर 'A citizen

P 41 L 9 चीर 'Bark or a rag'

P 41 L 11 सन्ना 'Years' Fem Noun al-
ways declined in the plural Cf मिकता

P 41 L 12 प्रययापयत् 'He sent back'

P 41 L 18 दण्डकारण्य. 'Name of a forest
between the Narbada and the Godavari'

FINIS

ERRATA

P	L	FOR	READ	P	L	FOR	READ
1	10	गुणेपेत	गुणोपेत	„	16	ब्रवीम	ब्रवीमि
2	11	पुज्यते	पूज्यते	„	18	शास्त्रणां	शास्त्राणां
3	10	विद्यैव	विद्यैव	16	1	रताक्षमा	रता क्षमा
4	7	ससर्गण	ससर्गेण	19	13	यश्शत्रुपु	यश्शत्रुपु
5	2	प्रसाद	प्रासाद	22	5	सक्तो	सक्तो
„	„	सूखोप	सखोप	„	7	मुत्प्लुत्य	मुत्प्लुत्य
„	5	कूर्मदीनां	कूर्मादीनां	23	1	दर्पा	दर्पा
„	9	असधना	असाधना	„	12	खनित्वा	खनित्वा
„	14	चूडा	चूडा	24	5	याञ्चया	यान्चया
6	2	व्यध	व्याध	„	18	त्योलोच्य	त्यालोच्य
7	4	सर्वत्र	सर्वत्र	29	1	तच्छ्रुत्वा	तच्छ्रुत्वा
„	7	व्यघ्रो	व्याघ्रो	32	8	चन्दने	चन्दनै
„	11	चित्वा	चिद्धा	„	10	सयानीय	समानीय
„	17	खादति	खादति	„	12	ददालोक्य	तदालोक्य
10	5	-कास्ता	-कास्ता	33	2	क्षुत्तिपासा	क्षुत्तिपासा
12	3	सर्वान्	सर्वान्	„	16	नुष्टिते	नुष्टिते
14	2	मार्जार	मार्जार	36	18	हनिष्यमि	हनिष्यामि
15	10	वृद्धभ्यो	वृद्धेभ्यो	40	13	सन्निमत्र्य	सन्निमत्र्य

